Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Cỏ Động

Bất ngờ vào giờ chót : Cuộc đình công ở E VN vẫn tiếp tục, các đường bay đều ngưng trệ (Xem tin nơi trang 2)

Lại nạn phi cơ thảm khốc

ĐẠI TÁ LƯU BIỆT KHU 24 TỬ NẠN Ở DAKTO

SỐ 204 — 8 TRANG 12Đ. — CHỦ NHỰT 7-12-1969

Cỏ Tiền

TỔ QUỐC - TỰ DO - TIẾN BỘ

Chủ Nhiệm VÕ-BÌNH-SƠN — Giám Đốc Chánh Trị G.S. NGUYỄN-V-BÔNG — Tổng Thư Ký Tòa Soạn PHI VÂN — Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan đình Phùng Sg D.T. : 25.275

THẾ GIỚI HÔM NAY

★ ĐẠI SỨ SÔ-VIẾT TẠI BA LAN vẫn Đại sứ Trung Cộng tại đây đã bắt đầu với nhau về việc mở lại sức hội nghị cấp đại sứ giữa 2 quốc gia bị gián đoạn từ 22 tháng. Đại sứ Mỹ Bloomst không cho biết kết quả cuộc tiếp xúc này, nhưng nói việc Trung Cộng bằng lòng tiếp xúc cũng đã được coi như một dấu hiệu đáng khích lệ.

★ HAI BỘ TRƯỞNG NGOẠI GIAO VÀ QUỐC PHÒNG HOA KỲ đã liên tiếp bay sang Đài Bắc thăm viếng và thảo luận với các nhà ngoại giao và cách-mạng thương thuyết Mỹ tại đây. Ngoại trưởng Rogers sẽ tiếp xúc với Thủ Tướng, Tổng thống và người trưởng Phái đoàn ngày chủ nhật và thứ hai. Vào dịp không thể bỏ qua được chắc chắn là vấn đề V.N.

★ HỘI NGHỊ THƯỢNG ĐỈNH KHỐI VARSOVIE HỌP TẠI MẠC TƯ KHOA đã đề ra chương trình chiến tranh VN của HK. Nếu Mỹ có trách nhiệm lớn trong việc tiếp tục chiến tranh VN, thì cũng nhiều Mỹ tố khá nàng chấm dứt chiến tranh. Như vậy phải chăng lối 15 cáo của khối tiếp sau Nga có giá trị như một lời nhắc nhở Mỹ hãy hành động đi, vì sẽ có Nga tiếp tay ?

★ THỦ TRƯỞNG QUỐC PHÒNG HOA KỲ PACKARD tuyên bố mức đầu tiên có chiều gia tăng hoạt động Hoa kỳ sẽ tiếp tục lễ hoạch giảm quân ở VN, và vào một ngày nào đó quân Mỹ tại VN, chỉ còn lại khoảng 150.000 người. Lời tuyên bố này có vẻ giống các lời tuyên bố trước đây của TT Thiệu và phó TT Kỳ. Mỹ cũng cho biết chi phí chiến tranh của Mỹ ở VN, gần sướng 10 Mỹ kim 1 năm.

★ HAI NGƯỜI DO THÁI CUỐI CÙNG vừa chuyến bay Boeing 707 của hãng hàng không Pan American bị 2 do kích A Rập cướng bách hạ xuống phi trường Damas hôm 29-8 cùng với 111 hành khách, đã được chính phủ Syrie cho phép rời Syrie về Do Thái sau 102 ngày bị giam giữ. Vụ cướng bọn phi cơ Mỹ này đã làm chấn động dư luận thế giới, gây nên sự trả tự do cho 2 người Do Thái trên cùng là ít ít đ.y.

XEM TRANG 7

lộc đình ký của KIM DUNG

V.C. CŨNG LOAN BÁO HƯU CHIẾN GIÁNG SINH VÀ TẾT D.L. MỖI LÀN 3 NGÀY NHƯNG..

T. T. Thiệu xác nhận giữ nguyên QUYẾT ĐỊNH HƯU CHIẾN MỖI KỲ 24 GIỜ

CỰU ĐẠI SỨ MỸ Ở BA TÂY ĐỀ NGHỊ :

Xử dụng quân đội Trung Hoa Q.G. thay thế quân đội Mỹ...

tiến thắng ra Bắc Việt rồi để họ đánh thốc luôn sang Trung Cộng, tìm về quê hương của họ

HOA THỊNH ĐỐN U.P.I. 6-12. Ông William D.Porter, vị Đại sứ Mỹ tại Ba Tây, người đã kế nhiệm Không đoàn «Phi Hổ» cho quân đội Trung hoa Quốc gia của Tướng giới Thạch vừa đề xuất bản mỹ tài liệu táng cách cho Mỹ phải quyết chiến tranh VN rồi quân Mỹ khỏi VN và chiến thắng Cộng sản cách để đăng mà không tốn kém.

Ô. Pawley viết :

«Giải pháp tại VN nằm trong việc sử dụng tài nguyên không lồ mà chính ta (Mỹ) đã có công gây dựng nên và tài trợ từ 20 năm nay, với cái giá trên 5 tỷ mỹ kim tài nguyên đó là quân đội Trung hoa Quốc gia tại Đài Loan».

«Các binh sĩ này sẽ không chiến đấu trong một cuộc hành quân phòng thủ tại một đất xa lạ, mà sẽ chiến đấu để mở đường trở về quê hương cả chục hà-nam 20 năm xa cách».

«Tại sao chúng ta chịu cực khổ và tốn kém để huấn luyện quân đội THQG, nếu không phải là sử dụng họ khi thực sự cần thiết ?

XEM TIẾP M TRANG 7

★ HOA KỲ THÌ KHÔNG ĐỊNH BIÊN 2 CUỘC HƯU CHIẾN NÀY THÀNH HƯU CHIẾN LÂU DÀI...

HOA THỊNH ĐỐN 6-12 — Một phát ngôn viên Bạch cung hôm qua lên tiếng nhìn biết là T.T. Nixon không dự định biến 2 cuộc ngưng bắn 24 giờ đồng hồ trong dịp lễ Giáng sinh và đầu năm, thành một cuộc ngưng bắn tổng quát.

Phát ngôn viên nầy nói, T.T. Nixon không hề có ý định nói rộng 2 cuộc ngưng bắn đó định.

V.C. công bố ngưng bắn 2 lần 6 ngày !

Đài BBC cho biết, trước đó phía VC đã công bố quyết định ngưng bắn trong 3 ngày trong dịp lễ giáng sinh và 3 ngày trong dịp đầu năm dương lịch, chứ ra như sau.

LÊ GIÁNG SINH, ngưng bắn từ 0 giờ ngày 24-12 giờ : Đông Dương (tức 1 giờ 24-12 giờ Saigon) đến 0 giờ ngày 27-12 giờ Đông Dương (tức 1 giờ 27-12 giờ Saigon).

— ĐẦU NĂM DƯƠNG LỊCH Ngưng bắn từ 0 giờ ngày 30-12-69 giờ Đông dương (tức 1 giờ ngày 30-12 giờ SG) đến 0 giờ ngày 2-1-70 (tức 1 giờ ngày 2-1-70 giờ SG).

Phía VC nói đây là «lịnh ngưng tấn công quân sự» của Bộ Tư lịnh VC !

Cộng sản không tôn trọng HÒA THỊNH ĐỐN, 6-12. —

Cộng sản VN nhất mực làm ngơ trước đề nghị về cuộc ngưng chiến dưới sự kiểm soát quốc tế cũng như đã cố các sáng kiến hòa bình khác của Hoa Kỳ.

Tham vụ Bắc chế Bạch Cung Ronald Ziegler đã cho biết như trên vào ngày 5-12 khi được các kỳ giả hỏi về tin Cộng Sản đã đề nghị ngưng bắn trong 72 tiếng đồng giờ nhân dịp Lễ Giáng Sinh và Tết Dương Lịch.

XEM TIẾP A TRANG 7

THỦ TRƯỞNG QP MỸ :

QUÂN ĐỘI MỸ tại Nam V.N. sẽ giảm DƯỚI SỐ 150.000...

HOA THỊNH ĐỐN 6-12.— Trong cuộc họp báo tại Ngũ Giác Đài ngày 5-12, Thủ Trưởng Quốc Phòng Mỹ Packard tuyên bố : «Việt Nam có thể sẽ giảm xuống dưới số 150.000 người trong một khoảng thời gian hợp lý» sau chương trình thay quân tiếp tục tăng cường.

Trong khi đề-niêm by vọng tất đẹp nhất vẻ hòa đàm vẫn nằm trong cuộc bí đàm Ba Lê.

Hạ Viện lại sôi nổi trong cuộc thảo luận vụ T.T Thiệu «tố» 3 Dân Biểu là C.S.

Danh xưng của cái Ủy Ban CỨU XÉT HỒ SƠ CỦA 3 DÂN BIỂU cũng được bàn cải rất lâu

● Ý KIẾN CỦA VÀI DÂN BIỂU : «CÁI ỦY BAN NÀY RỒI CŨNG SẼ KHÔNG LÀM GÌ RA HỒN», HÀNH ĐỘNG CỦA HÀNH PHÁP SẼ RẤT TAI HẠI...

SAIGON 7-12 (XM). — Với 97 dân biểu hiện diện, một con số khá cao, Hạ Viện sáng qua đã tiếp tục thảo luận về vụ TT Thiệu tố cáo 3 dân biểu Trần ngọc Châu, Hoàng Hà và Phạm thế Trúc «có liên lạc và hoạt động cho CS.»

DB Ngô công Đức tấn công Chủ tịch Hạ Viện

Khởi đầu cuộc thảo luận, dân biểu Ngô công Đức đã nêu đề nghị Chủ tịch H.V. Nguyễn văn Lượng vì quy tắc tôn dân biểu Đức trong biên bản phiên họp sang thứ sáu 5-12.

Dân biểu Đức nêu đều 250 và 171. Nội quy để phân đối nhanh động của ông Chủ tịch và yêu cầu ông Chủ tịch cho biết ông CT đã phạm vào điều nào mà cắt lời ông trong khi Hiến Pháp cho phép biện các phiên họp công khai của Quốc Hội được đăng trọn vẹn vào Công báo V.N.C.H. ?»

Đề gỡ gạt, ông chủ tịch H.V. nói rằng sẽ để ông bài bỏ lời phát biểu của ông Đức vì có một vai dân biểu đã lên chỉ trích lời tuyên bố của ông Đức. Ông CT nói rằng ông làm vậy là để độ vào đề của ông Đức.

Dân biểu Nghị công Đức không hàng lòng lối giải thích của ông CT Hạ viện nên quyết định dùng tại micro đòi ông CT phải nhìn nhận lỗi lầm của mình làm việc không đúng lắm và vô tư hơn. Ông CT Nguyễn Bá Lương phải lên tiếng cảnh cáo và xin để dân biểu Ngô công Đức mới trở về chỗ ngồi.

Tranh luận sôi nổi về danh xưng của UB

Đến đây, các dân biểu thảo luận về danh xưng danh xưng sẽ chánh phân của UBBB.

Dân biểu Phan Thông đại diện cho thuyết trình đoàn đề nghị thẩm quyền của UBBB là thẩm thập tài liệu bổ túc hồ sơ ba dân biểu với danh xưng «Ủy ban điều biệt cứu xét hồ sơ 3 dân biểu có hoạt động cho C.S» và một thành phần gồm 9 người ấy ban nay sẽ làm việc trong 3 tuần lễ rồi phúc trình cho không dại.

Đề nghị của dân biểu Phan Thông không được các dân biểu Biểu đồ lại chấp thuận nên sanh ra cuộc cãi vã nữa.

Dân biểu Đinh «Ba Đệ nói rằng UB nay không có thẩm quyền điều tra mà chỉ có bổn phận xem tài liệu và phúc trình cho không đại nước đó chính xác của các tài liệu đó. Về danh xưng, dân biểu Đinh «Ba Đệ cũng đề nghị một danh xưng trung với thẩm quyền của UB.

XEM TIẾP H TRANG 8

HẠ VIỆN SẼ MỜI ÔNG T.T. TÀI CHÁNH ra điều trần...

● Đến lượt ông Chủ Tịch H.V. sẽ bị «tố» ?

SAIGON 6-12 (MTY) — Văn phòng Hạ viện sáng nay đã chánh thức loan báo : Có một kiến nghị đề đã chớ ký của Dân biểu đề nghị ông Tổng trưởng Tài Chánh ra điều trần trước một phiên họp không dại Hạ viện nhằm giải thích hiệp phép thi hành thâu các sắc thuế trong năm 69,70 các hiệp đề giải thích về 150 ông lớn thiếu thuế của Chánh phủ.

Người ra trước hành lang HV sáng nay, DB Kiều Mộng Thu cho biết là đang vận động để hội đã các chữ ký để đưa một vấn đề thuộc ngân hệ HV ra trước một phiên không dại mà theo DB Kiều Mộng Thu đề là vấn đề «Dân biểu Nguyễn ba Lương, chủ tịch Hạ viện thiếu tính thần và tư trong chức vụ khi chấp nhận quy, có giảm để lấy lái các cuộc thảo luận theo chủ đề hương ông muốn.

TẠI NAN TRỰC THĂNG THÁM HIỂM Ở DAKTO

Đại Tá Nguyễn-bá-Liên TƯ LỊNH BIỆT KHU 24

cùng 1 Đại Tá Mỹ và 2 Thiếu Tá V. N. đều tử nạn

SAIGON 6-12(M.T.L.).— Một tai nạn phi cơ thảm khốc lại vừa xảy ra. Bốn (2 quân sự) cùng 25 cây số BBB Đăc Tô (Kontum), gây cho 12 người Hoa Kỳ và Việt Nam đều tử nạn.

Theo nguồn tin đã nhận, chưng tôi được biết vào trưa hôm 6-12 một trực thăng loại H.U.I.D của Quân lực VNCH đã bị phi đạn quân địch rơi tại vùng nói trên trong khi các ai quan đi thị sát một trận.

Tin điện cho biết thêm tánh nhưng người đi trên chiếc trực thăng đều tử nạn, gồm có :

— Đại Tá Nguyễn bá Liên Tư lịnh Biệt khu 24.

— Đại Tá Miller Cố vấn Trưởng Hoa kỳ.

— Thiếu Tá Cảnh Trưởng phòng Nhì.

— Thiếu Tá Ngọc Trưởng phòng Ba.

— Và 3 hạ sĩ quan (1 Hoa kỳ 2 V.N).

Riêng phi hành đoàn gồm 4 người HK cũng đều tử nạn. Chiếc phi cơ bị phá hủy. Được biết đại Tá Nguyễn bá Liên sanh năm 1933 tại Huế có vợ và 3 con, trong tâm Tham mưu Trưởng, và từ lịch phe 1 QLC.

Dân chúng Saigon SẼ ĐƯỢC XEM ĐÁ NGUYỆT CẦU

Cuộc trưng bầy một viên nguyệt thạch, do những phi hành gia Apollo 11 đem về, cho dân chúng thủ đô Saigon tới xem sẽ được tổ chức vào khoảng trước tuần tháng Mười Hai tại Trung tâm Văn hóa Hoa(Kỳ, số 6 đường Lê quý Đôn, Saigon.

Giới hữu trách Hoaky cho biết cuộc trưng bầy này sẽ mở cửa cho công chúng vào xem trong vòng bốn hoặc năm ngày. Ngày mở cửa cuộc triển lãm sẽ được loan báo sau.

Hướng dẫn viên nói tiếng Việt tại cuộc triển lãm này sẽ sẵn sàng trả lời những câu hỏi của những người tới xem.

NHÂN BUỔI LỄ KHAI GIẢNG Ở ĐẠI HỌC LUẬT KHOA, GIÁO SƯ BÔNG CHO RẰNG :

TÌNH TRẠNG HỖN - LOẠN VÔ TỔ CHỨC CỦA MIỀN NAM HIỆN TẠI

CẠN PHẢI ĐƯỢC CHỮA TRỊ BẰNG «MÓN THUỐC CHÁNH ĐÁNG» !

★ ghi thuật của b.b.d.p.v. LƯƠNG KHÊ ★

SAIGON 6-12 (LK).— Hôi 10 giờ 15 sáng 6-12-69, trong buổi lễ khai giảng niên học 1969—1970 của Đại Học Luật Khoa, Giáo Sư Nguyễn văn Bông đã thuyết trình đề bàn hàng về «Vài trò chánh đáng về cuộc sinh hoạt chánh trị tại VNCH».

Với sự hiện diện đông đủ của ông Trần Minh Triết chủ tịch Tối cao Pháp Viện, ông Nguyễn văn Huyền chủ tịch Thượng nghị Viện bác sĩ Nguyễn lưu Viên Phó Thủ Tướng kiêm Tổng Trưởng Bộ Quốc gia giáo dục, qui vị nghị sĩ, giáo sư quan khách và gần 10 ngàn sinh viên ở phòng khóa nay.

Cái trứng và mẩu bánh mì... trứng tượng !!

Đem một giai thoại vì vạn không kém phần chua chát, Giáo sư đã đặt phá và mở đầu phần thuyết trình bằng «cái trứng chiên và mẩu bánh mì... trứng tượng» đã ngày 3 năng đáng Miền Nam đang không ... những lời hứa xuống từ phía chính quyền và cho : «Đó là tình trạng của Việt Nam hiện tại...»

Giáo sư tiếp tục nhấn mạnh rằng tình trạng hỗn loạn, vô tổ chức đã không phải là do đặt nước chống ta thiếu nhân tài vật lực mà thực sự là do cơ cấu quốc gia tổ chức quá lỏng lẻo và rất vắng tư-tưởng pháp điển lập pháp. Do đó, giáo sư cho rằng cần phải đặt lại vai trò chánh đáng trong một trường sinh hoạt quốc gia đã thu trái tim và bao nỗ cố được sự hào hùng của chiến cầu số.

Đào tạo các nhà Lãnh Đạo Quốc Gia... phải là Chánh Đáng

Kế tiếp, giáo sư đã phân tích sẽ vai trò chánh đáng trong hiện tình đất nước, có bạ điểm cần bàn sau đây :

a) Chính đáng là nói trường đào tạo các nhà lãnh đạo quốc gia trong tương lai.

Chính đáng cũng là nơi giáo dục quốc chống có một cấu bên chánh trị vững chắc nhất.

Bởi đó, giáo sư quả quyết rằng vai trò chánh đáng rất cần thiết trong lần nay để xây dựng lại đất nước và chúng ta phải chấp nhận sự hiện diện của một chánh đáng.

XEM TIẾP G TRANG 7

Xem trang 5: Cuộng Kiếm Ca

LẬP TRƯỜNG

Kiểm điểm lại tình thế Việt Nam

Hùng Nguyên NGUYỄN NGỌC HUY

2) Vì mặt chánh trị, Bắc Việt cũng đang trải qua một cuộc khủng hoảng trầm trọng. Sau khi ông Hồ Chí Minh chết, không còn lãnh tụ nào có đủ uy tín và khả năng để được mọi người khác tôn phục. Do đó, các đàn em của ông Hồ Chí Minh đều có ngôi lên để nắm quyền lãnh đạo.

Hiện nay, có ít nhất bốn người là Lê Duẩn, Trường Chinh, Phạm văn Đồng và Võ Nguyên Giáp lăm le muốn kế vị ông Hồ Chí Minh. Những người này có thể lực tương đương, và đang đòm ngó nhau nên không ai vượt lên được.

Để khỏi mất tư thế, người nào cũng phải tỏ ra mình là kẻ trung thành với lý tưởng Cộng sản và với lời di huấn của ông Hồ Chí Minh, giả hay thật chưa biết, nhưng chánh thức đối bối Bắc Việt phải chính phục cho được miền Nam. Bởi đó, không lạ là Bắc Việt nào đến tiếng chấp nhận một giải pháp uyển chuyển để chấm dứt chiến tranh để khỏi bị kẹt ở lại bại, đầu hàng tư bản, các lãnh tụ Bắc Việt hiện tại đều phải duy trì những vẻ sách tối đa của Cộng sản.

3) Một nguyên nhân thứ ba làm cho Bắc Việt ngoan cố là sự xung đột giữa hai nước đàn anh của Cộng sản : là Nga Sô và Trung Cộng. Nga Sô vẫn ở xa Bắc Việt, người Nga lại là người da trắng, khó hội nhập vào xã hội Việt Nam. Do đó, Nga Sô chỉ có thể giúp Bắc Việt tiền bạc, dụng cụ, vũ khí. Trong khi đó, Trung Cộng ở sát nách Bắc Việt, người Trung Hoa lại là người da vàng, dễ hội nhập vào xã hội Việt Nam nên Trung Cộng đã gửi nhiều cán bộ sang giúp Bắc Việt.

Những cán bộ này có nhiều là cả thế chơn vào bộ máy của đảng và của chính quyền Cộng sản Bắc Việt và chi phối được bộ máy này.

Nga sô nhận thấy rằng chiến tranh Việt Nam kéo dài thì hy phải tốn thêm nhiều tiền của để giúp Bắc Việt, nhưng không chi phối được Bắc Việt, trong khi Trung Cộng không tốn nhiều tiền của mà lại càng ngày càng mạnh thế ở Bắc Việt.

Do đó, Nga Sô muốn chấm dứt chiến tranh. Phần Trung Cộng, họ thấy rằng nếu trận chiến tranh Việt Nam chấm dứt mà Cộng sản không chiếm được miền Nam thì chủ trương chiến tranh du kích mang của họ sẽ bị phá sản. Do đó, họ thúc đẩy Bắc Việt tiếp tục chiến tranh.

Sự vùng dậy Nga Hoa để đưa các lãnh tụ Cộng sản Bắc Việt đến một tình thế khó xử vì họ không thể hàn gắn lên nổi Nga sô họ chủ mở cuộc hội đàm với VNCH và Hoa Kỳ để tìm lối thoát, nhưng vì sự Trung Cộng họ không đồng ý giải pháp này nên phải chấp nhận phương đề chấm dứt chiến tranh.

4) Bề bên trong thế phải có một chủ trương cùng tiến tại Ba Lê. Bắc Việt đã gắng sức tạo chiến tranh, với hy vọng rằng Hoa Kỳ mỏi mệt và cuối cùng sẽ chịu thua họ. Vậy, cuộc khủng hoảng tình thần hiện tại của Hoa Kỳ cũng là một lý do làm cho họ tỏ ra ngoan cố tại bàn hội đàm Ba Lê.

(CÒN NỮA)

◐ PHÓNG SỰ ĐIỀU TRA ĐẶC BIỆT CỦA CẤP TIẾN ◐

Vụ Quân - đội Hoa - Kỳ hành binh thảm sát thường dân ở Quảng-Ngãi

CÓ THẬT HAY KHÔNG? TẠI SAO CHO ĐẾN BÂY GIỜ (CÁCH 18 THÁNG QUA) NÓI VỤ MỚI ! «RÙM BENG» LÊN KHẮP THẾ GIỚI ?

XI — ★ Tập đoàn phóng viên CẤP TIẾN ★

2) Những người lính thiếu kinh nghiệm

Trong đó bên hơn qua chúng tôi đã nói rằng khó mà tìm ra hết sự thật chung quanh vụ thảm sát Sơn Mỹ. Các viên đại úy cả hai phía Mỹ Việt chưa ai biết được tổng số người chết là bao nhiêu.

Cho rằng biết đi nữa, trong số chết đó cũng không ai biết nổi bao nhiêu là VC thật, bao nhiêu là thường dân chết lây.

Do đó, chúng tôi nghĩ rằng, đúng ở cương vị THƯỜNG DÂN (anh VC thì cũng là dân chứ gì), chánh phủ VNCH nên tìm cách bồi thường cho tất cả mọi người, dù cho người chết đó có là VC đi nữa cũng thấy kệ. Có như vậy mới giải tỏa được phần nào bất, không khí ngộp nề bao quanh vụ này.

Vì theo tin riêng của bộ thông CT chúng tôi ở địa phương thì số người chết tại chỗ có tới hơn 300 người trong đó trẻ con từ 10 tuổi trở xuống có thể lên tới hơn 20 đứa. Đó là chưa kể những người sống sót bị tàn tật. Mấu chốt rượt nữa, chánh quyền VNCH vội lo vy nay là trong trường hợp khó mà nói chuyện nơm lăm nữa...

Theo suy biết sơ lược của chúng tôi thì :

Sau trận Tết Mậu Thân mà Q. Ngãi là nơi nhiều nhất VC tràn lấy chịu nặng nề, tình hình an ninh tổng quát trong Tỉnh có thể nói là xuống mức thấp. Sau khi các đơn vị chính qui xâm nhập như các Trung đoàn 84, Trung đoàn Trung Hà và Trung đoàn Sao Vàng của BV bị thiệt hại khá nặng và rất lui đã chính đến lại hàng ngũ thì đặc công và du kích địa phương của VC tăng gia hoạt động đến mức tối đa. Xuất phát từ các Xã chiến đấu gần quốc lộ, trong hai quận Mộ Đức và Sơn Tịnh (Phe Phố phát khởi nổi). VC đặc biệt nghiêm cấm quyết làm cho tê liệt lưu thông trên quốc lộ. Đồng thời VC cũng đã phóng tay một «cơn điên» (trong năm 1969 riêng Đảng TBV đã thiệt hại 128 người vừa tử trận vừa bị ám sát).

Lúc bấy giờ, binh lực cả Mỹ lẫn Việt đang ở trong tình trạng căn thẳng tinh thần tột độ.

Đầu tháng 3/1968, S.Đ. American biệt phái Đại đội C thuộc Lữ đoàn II của SĐ Americal tới đóng trở đã tìm cách ngăn chặn không cho VC tràn lấy Xã Mỹ Lai (Sơn Mỹ và Mỹ Khê là quận phố lớn quốc lộ. Đại đội C sẽ được gọi là Task Force Barker (theo lối Mỹ thì đơn vị nào biệt phái cũng tác đặc biệt thường gọi là Task Force rồi cho tên gì đó hay số gì đó).

XEM TIẾP V TRANG 6

Trung úy CALLEY Jr người chỉ huy một Trung đội của Đ.D.C. Người đã ra lệnh hành binh tàn sát thường dân ở Sơn Mỹ.

Calley đã bị giải tòa, có thể chung thân khổ sai hay tử hình.

NẾU KHÔNG CÓ DÂN BIỂU RIVERS THÌ...

Vụ «thảm sát» Sơn Mỹ ĐÃ BỊ BỎ TRÔI RỒI

HOA THỊNH ĐỐN (tin phối hợp) 6-12.— Dân biểu Morris đã cố ngăn dân biểu Mendel Rivers cả công lớn trong việc đưa vụ thảm sát thường dân VN tại Sơn Mỹ ra trước ánh sáng.

Ông Udall nói rằng sẽ không có Rivers thì bộ Quốc Phòng đã buông trôi vụ này. Ông cũng nói rằng từ khi nhận được thư tố giác của binh sĩ Ridenhour, Ông Rivers đã gửi các bản sao cho Bộ Quốc Phòng cho quân đội Mỹ, và mở cuộc điều tra theo đó cho đến khi nội vụ được quân đội chấp thuận điều tra.

Người ra Ủy ban Quốc phòng Hạ Viện do Dân biểu Rivers làm Chủ tịch, cho lấy mới biên theo dõi các biến chuyển của vụ Sơn Mỹ, như sau :

— 4-4 : Nhận được thư của binh sĩ Ridenhour tố giác vụ thảm sát ở Sơn Mỹ.

— 7-4 Uỷ Ban Quân vụ Hạ Viện gửi thư lưu ý Bộ Quốc Phòng về quân đội Mỹ.

—10-4 Quân đội trả lời đang điều tra.

— 24-4 : Quân đội giao nội vụ cho Nha Thanh Tra quân đội điều tra.

— 8-8 : Đại diện quân đội là tướng William Beckers, đặc trách liên lạc với HV, thảo luận nội vụ nơi chủ tịch ủy ban quân vụ HV là DB Mendel Rivers.

— 5-9 : Quân đội phúc trình nói rằng cuộc điều tra đang tiến hành và cho thấy đã bằng chứng để truy tố Thiếu Úy William Calley vì phạm điều 118 quân luật Hoa Kỳ.

XEM TIẾP B TRANG 7

Con trai Ls Tr-đình-Dzu lên tiếng về vụ Sơn Mỹ

HOUSTON TEXAS (UPI) 6-12. — Cậu David Trương Đình Dzu, con trai luật sư Trương đình Dzu, ứng cử viên TT thất cử có số phiếu ròn nhất sau liên đanh hai ông Nguyễn văn Thiệu và Nguyễn cao Kỳ, hiện ngụ đang ở Mỹ đã tìm mách nhờ người Mỹ giải thoát ông Dzu, đã nói về vụ Mỹ Lai rằng là quân đội Đồng minh đã phạm nhiều tội ác đối với người VN hơn cả VC.

XEM TIẾP C TRANG 7

Thiên cơ bất khả lậu

★ của BAY BÓP

LẠY ÔNG... NHÀ NƯỚC Ở BỤI NÁY

Nhà nước An nam ta là tay cao thủ võ lâm, thất thập nhị hoàn công chẳng khác gì Tôn Ngộ không trong truyện Tây Du Diễn nghĩa.

Những cái quân triệt thiên địa của nhà nước An nam mình là cái Cân Khôn Đại Nã Thông của Pháp. Cho ông nhà nước ta thì mà Cả Mau cho đến ải Nam Quan, anh VN nào cũng ngửi quý mùng mùng. Hơn cái chưởng đó thì có ngón đàn «Giây sáp Rẻ nê ô ĐÍNH CHÁNH pháp» mà thôi.

Bết, cứ chuyện gì, hay đó hết phần, phải quấy hết phần, chẳng cần nhu CÔ ĐIỂN của nhà nước mình là... ra Thông cáo cái-đã rồi... bệ hỏi xác nhận.

— Vụ ông Đại sứ Vinh Thy thư hồi Xitô, ngài Lão cho cô chiếu đại viện... phính khác gửn, chính ông Ngoại... Lão đã dính chánh thiếu điều đôi đầu "ký giả gua Lăng Ông" bể cổ gà mà thế. Nhưng rồi chính ông Ngoại đã «Ký» cách chức ông V. Thy và một người nữa.

— Vụ thăm sát Sơn Mỹ, mình đính chánh đã nhận phần đính chánh rồi cũng chính mình phản đính chánh. Nhà nước An Nam mình sắt tuồng gì hồng hiết Phản lỉ Hoa là ta mà Tiết đính San cũng là ta nữa...

Rồi vụ Sơn Mỹ cũng có lưỡi...

Như vậy cón mấn ăn nổi gì nữa an trời ?

Trong nghề thương mãi, chỉ thất tín, nói lão mặt lão mà thôi đã thiêu đủ bị thương trường thay chay rồi. Tự dân, chẳng được là đại sự. Làm đại sự mà nhà nước cứ đính chánh tới, đính chánh lui những chuyện Ngọc Hoàng cũng vô phương đính chánh được thì quân nghề nào mà có cách mấn cho nhơn dân nghe lời nhà nước được ?

B.B.

LAI RAI... KHÊU MÓC

★ THÂY RÙA phụ trách

Những kẻ chân ngôn sự đời nó thở than rằng :

★ Mấy ông Lớn...trung trung ở E.V.N. bị một cái đính công như trời giáng, lại ra không biết gì cả. Tiếp ông Ở E VN thua là cái chắc vì tại sao các ông Lớn đem tự lên lương cho mình ông thì thêm 60 phim, ông thêm sực 80 ngàn sự lại cấm bán đồng hồ được đi bán gì ?

Thua thì mấy ông Lớn kêu cái gì... ghê mà đã gỡ ghê thì phải gỡ vì hồng có cách nào làm cho nó sạch sẽ được. Các ông Lớn làm ra, hồng chịu (nói) chuyện với những người thủ ủy đã lánh đạo cược đính công đã làm sát mặt bao của nhà các ông Lớn.

Cái mới là đời. Công nhơn có Nghiệp đoàn tìm nhiệm vì thì đã có người đã lánh đạo cho nhơn đến trang cho quyền lợi của công thơn. Đã là việc nội bộ, chẳng người ta, các ông Lớn quyền hạn gì vô đó.

Bộ nước đôi cho nhà nước bắt đã cho Lớn thay mặt cho công nhơn hay sao ?

★ Khi chuyện thuế mới bơi xi ra, thương gia hạng tôi xin thêm, tôi cứ lẽ ão ão chạy đi ngăn hàng rất tiền ra như nước.

Trên đời này, không ai đánh bơi xác chết nhơn đánh bơi xác chết quạ. Gian thương biết trước là thuế mới ra đời, giá hàng sẽ lên kinh khủng hy rất tiền hàng mua lại những số hàng hy đã bán rồi giá cả đã... NÂN LẠI ít lâu bán với giá mới? Một vốn bốn lời như vậy.

Phía Cảnh sát có tinh như vậy, bao cho hai ông Tổng Kinh sẽ Tài chánh đã nghị biện pháp xét các kho hàng như bữa thuế PXQB. Nhưng hai ông Lớn chiệt lớn kia đã lớ đi, để cho gian thương hết một mà bạn đồng vô là đồng.

Ai kiêm rất nhiều... chẳng bao ngư trong vụ nầy ?

Thiên cơ bất khả tiện, Nói bậy ủ tai.

T.R.

CẤP TIẾN

TỔ QUỐC · TỰ DO · TIẾN BỘ

Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan-đình-PhùngSG. Đ.T.23.275

● SỐ 204 ●

THÁNG MƯỜI (thiếu) — DÉCEMBRE (12)
Kỉ: Ất Hợi — DIMANCHE
Tiết: Đại Tuyết
28 — 7
Ngày Bính Thìn — CHÚ NHỰT

KHẮC TUỔI: Canh Tuất, Mậu Tuất
Hành Thổ — Sao Hư — Trực Chấp
Tài kỉ: Chuẩn Đỉ Thập Trai

NÊN: Kết hôn, cưng tế
CỮ: Xuất hành, động thổ

Giờ: Kiết: Dần, Thìn. Trung: Thân, Dậu. Hợi

TRẬN VỚI CÁC TIN TỨC ĐÃ LOAN, BẤT NGỜ VÀO GIỜ CHỐT

Cuộc đình công ở E Việt-Nam vẫn còn kéo dài cho đến khi thắng lợi

VÌ... CIỚI CÔNG NHÂN KHÔNG CÓN TIN TƯỞNG ĐƯỢC LỜI NÓI CỬA BAN GIÁM ĐỐC MÀ ĐÒI HỎI CÓ BẢN KÝ KẾT HẲN HỎI TRÊN GIẤY MỰC

★ CÓ MỘT SỐ NGƯỜI ĐÃ ÂM MƯU TIẾP TAY VỚI BAN GIÁM ĐỐC ĐỂ PHÁ HOẠI ?

★ CÁC ĐƯỜNG BAY VẬN BỊ TÊ LIỆT NGOẠI TRỪ 2 CHUYẾN ĐI NHA TRANG VÀ ĐÀ LẠT.

MAI THẾ YÊN ★ NGY CUNG

SAIGON 6-12.— Như tin Cấp Tiến đã loan, cuộc đình công của toàn thể công nhân «E-Việt Nam» đã được giải quyết lúc 13 giờ 30 ngày 5-12 có đề nghị của Liên Ủy Ban GTCC lưỡng việc QH với 4 điểm chính: chấp thuận tăng lương, xét lại thành phần BGĐ HKVN. Không có sự trả thù và vô phía công nhân hãy lịnh đình công sau khi có chấp thuận nên.

Nhưng một hiện nghi ngờ vào giờ chót khi Ban thợ ký công nhân trở về trình bày với đồng bưu hiu giải trước toàn thể công nhân thì lịnh đình công không được hãy bỏ mà tiếp tục lại ngày đình công vẫn kéo dài sang ngày thứ tư 6-12.

Vì lý do giới công nhân và Ban Tuy ky cho rằng không còn tin tưởng ở BGĐ nữa nên không có một bức ký kết thật sự trên giấy mực. Và toàn thể đã quyết định kéo dài cuộc đình công cho đến khi có bản ký kết giữa đôi bên với số ký tăng lương đút khoát.

XEM TIẾP 7 TRANG 7

Phái đoàn dân biểu Quốc Hội Pháp:

Nhân dân VN cần được viện - trợ

NHIỀU HƠN NỮA TRONG CUỘC CHIẾN ĐẤU CHỐNG CỘNG HIỆN NAY

NHA TRANG 6-12 (VTX)— Bác sĩ William Jacsoo Trưởng Phái đoàn Dân biểu Pháp bàn qua tuyên bố rằng : Mọi người đều đã có đầy đủ chính nghĩa trong cuộc chiến tại VN hiện nay. Ngay cả Cộng sản Pháp cũng đã biết rõ điều đó.

Nhân dịp bưổng dẫn phái đoàn Dân biểu Pháp ra thăm Trung tâm huấn luyện Hạ sĩ Quan VNCH ở Đồng Đế (Nha Trang) Bác Sĩ Jacsoo đã bày tỏ sự cảm phục trước tinh thần chiến đấu anh dũng của quân dân VN. Tuy nhiên, theo ông, nhân dân VN cần phải được viện trợ nhiều hơn nữa về phương diện tinh bị công như tài chánh trong cuộc chiến đấu chống Cộng hiện nay.

Tiếp tục chương trình thăm viếng về quân sát tại VNCH, phái đoàn Dân biểu Pháp sáng qua đã đáp phi cơ đi Nha Trang. Tại đây phái đoàn đã được ông Phó Tỉnh Trưởng Khánh Hòa tiếp đón và hướng dẫn đi thăm Trung tâm huấn luyện Hải quân. Khu vực vùng Trang tâm huấn luyện Hạ Sĩ Quan.

XEM TIẾP 9 TRANG 7

Ngày thứ nhì của phái đoàn «Lions Club-Việt Nam» tại Đài Bắc

«Sư Tử» Saigon được mời dự tiệc... bánh bao!

● ĂN TIỆC RỒI «SƯ TỬ» SAIGON PHẢI RA TIỆM KIẾM ĂN THÊM CHO NO BỤNG.

VÕ-BÌNH-SƠN

ĐÀI BẮC, 20-11-69.— Sáng nay, hồi 7 giờ 30, chúng tôi đã thực dậy và đến sáng chờ ông Thống Đốc Hồ Quang Phước hướng dẫn phái đoàn đi «đang bộ lấy sỗ cơm».

Đang bộ lấnh sổ cơm.

Ông Phước đưa chúng tôi đến khách sạn Mandarin Hotel là nơi Ban tổ chức Đại hội Sư tử quốc tế chọn để tiếp đón phái đoàn Mễ Lai, Thái Lan, Lào, Việt Nam, Hong Kong, Phi Luật Tân, Nhựt Bản, Đại Hàn và Trung Hoa Dân quốc (quốc gia tổ chức Đại hội Sư tử Quốc tế sáy).

Mỗi quốc gia tham dự Đại hội được tiếp đón ở một phòng riêng.

Chúng tôi, «Sư tử Việt Nam», tuân tự bắt trước người sau, ghi tên đăng tiếp lãnh sổ cơm, cùng như các tổ chức thế thao đã làm, mà chúng tôi đã từng tham gia ở ngoại quốc.

Số bánh «Lions Club» quốc tế cho chúng quốc gia tham dự Đại hội tại Đài Bắc, gồm một ngàn người. Phái đoàn Nhựt Bản có nhiều «sư tử» hơn các phái đoàn khác, nên cách khác «sư tử» Nhựt Bản đông lắm.

Đeo «thẻ miễn chiến bài» lên ngực.

Mỗi «sư tử» phải đóng 1.400đ N.T. để được lãnh một thẻ mà chúng tôi gọi đặt cái tên vui vui là «Thẻ miễn chiến bài». Thẻ này có ghi tên họ hội viên. Hội viên phải đeo tấm bảng nên tên ở trước ngực. Kể từ lúc mang thẻ này trước ngực, chúng tôi đã trở thành «sư tử» quốc tế, chung đụng với «Sư tử» các nước bạn và sẽ cùng chung sống ba ngày liên tiếp như anh em một nhà trong tình thân : «Tự Do, Tri Thức và Quốc gia» (Liberty, Intelligence our Nations».

Khi lãnh sổ cơm rồi, chúng tôi có quyền ăn bữa nửa ngày ở đây, trong và tối. Người ta, chúng tôi cho được đi du ngoạn bằng xe «buýt».

Hôm nay, 20-11-69, chúng tôi «ăng chung với nhóm «Lions Việt Nam» và sống riêng với các bạn «Lions» các Quốc gia khác. Mỗi khi đi đâu, chúng tôi cùng đi chung với nhau. Vì ăn cùng, chúng tôi ăn uống theo lối tập thể, chia đều phần trong tinh thần huynh đệ, để cho ngày phải hội.

Phái đoàn «Sư tử» Saigon được mời đi ăn tiệc...

Phái đoàn «Lions Việt Nam» gồm vên vẹn 10 người : 4 Việt chính tông và 6 Việt gốc Hoa. Trong số 4 người ngoại nói tiếng Việt cho hơn người Việt như chú Hoàng, người lại có người nói tiếng Việt «pha» nhiều điều cơn vui, như ông Sương phụ Âu Hải

XEM TIẾP 0 TRANG 7

TIN TỨC VÀ HÀNG

SAIGON. — Tất cả các hội hoa «xin tiền để khoe sắc trong cuộc tổ lan Hoa cinh Việt Nam được «chọn tại T... năm viếp Saigon ra «ngày 24-11 đến ngày 1-2 tới đây.

SAIGON — Cuộc triển lãm hoa phẩm sơn điền của Lion sĩ trẻ tuổi Lucien Nguyễn ở Trung sĩ được khai mạc vào 18g30 ngày thứ Hai 15-12-69 tại trụ sở Phòng viên Đông Minh Hội, 24 đường Gia Long Saigon.

SAIGON 5-12. (VTX). — Một phi cơ thám sát chuyên phi đã được lập 1 trình sát không lực Hoàng gia Úc đã bị trúng đạn phòng không Cộng quân vào gần Nữ Đài Phước Tuy hôm 4-12.

SAIGON. — Theo tin mới của chính phủ Cộng Hòa Liên Bang Đức, Bà sĩ Phạm Thị Tự Giao sư Xã Hội Học tại Viện Đại Học

XEM TIẾP 6 TRANG 7

NHỮNG MẨU CHUYỆN NHO NHỎ VUI VUI

BẾN LỄ CHUYỂN ĐI DỰ ĐẠI-HỘI Lions Club Quốc Tế tại Đài-Loan

Tỉnh thương và đoàn kết đậm đà giữa người Á Đông

Nhơn chuyến phái hội «Sư tử» quốc tế, chúng tôi cảm thấy tình thương và tình đoàn kết của người Á Đông thật là thân thấy và đậm đà. Phái đoàn «Sư tử» Nhựt Bản đã gây được nhiều cảm tình với Đài Bắc đã chúc và các «Sư tử» bạn.

Nước đã trong hoàn cảnh khó khăn, VN cũng cố gắng gửi một phái đoàn «sư tử» đi góp mặt với các phái đoàn «Sư tử» quốc tế. Phái đoàn gồm 12 người, 10 người đến Đài Bắc trước 2 người đến sau.

Một điều nên ghi là chúng sự giúp đỡ của ông Tổng Trưởng Ngoại giao và ông Tổng trưởng Xã hội, phái đoàn «Sư tử» Saigon được sự giúp Việt Nam đến Đài Bắc để cùng phát phiếu và quốc kỳ các quốc gia bạn ở ĐNÁ. Quốc kỳ VN sắc đẹp mọi người chú ý và có tình quí mến VN.

Một điều nữa là buổi lễ khai mạc đại hội Sư tử ĐNÁ, đã được đặt dưới quyền chủ tọa của Phó Tổng Trưởng Ngoại Hoa Dân Quốc.

Nên Kinh tế Đài Loan ra sao?

Khi nói đến Trung Hoa Dân Quốc chúng ta cũng nên biết phát qua về Đài Loan.

Đi Loan là 1 cù lao ở Thái Bình Dương, thuộc địa của Nhựt từ 1895 đến 1945, Nhựt chiến bại trong đệ nhị thế chiến. Dân số hiện nay là 13 triệu. Ngày 25-10-1945 Đài Loan được trở lại quốc gia và thành lập Trung Hoa Dân Quốc. Tổng Thống là Thống chế Tưởng Giới Thạch.

Đài Loan chia làm 3 phần: Đài Bắc, Đài Trung và Đài Nam. Dân số ở Đài Bắc là 1.500.000. Diện tích : 100 cây số vuông.

Dân chúng sống về nông nghiệp thương mãi và kỹ nghệ.

Kỹ nghệ : sản xuất các thứ máy móc, máy điện và bàn chải.

Có 2 hãng xe hơi sản xuất xe hơi. Hãng lớn nhứt là Yue Luong hàng năm sản xuất 20 ngàn xe hơi.

Công cụ hàng đồng thu hàng trong tài 100tỉnh.

Đặc biệt nhứt là Đài Bắc có cầm thạch như ở Ý Đại Lợi.

Đài Loan cũng có mỏ Aluminium, người ta đúng Aluminium thay thế cây gỗ. Cũng nhờ làm toàn bằng Aluminium. Rẻ và bền.

Giải trí các rạp hát trình diễn ca nhạc hàng đã. Có hát cổ nhạc và chiếu bóng.

XEM TIẾP 1 TRANG 7

TIN TỨC KHẮP NƠI

BÁC-SĨ TRỰC

(Tối Chủ Nhựt 7.12.69 từ 14 giờ 30 đến 6 giờ sáng Thứ Hai) (Trừ Thứ Hai 8-21-1969 từ 13 giờ đến 14g30)

BS. Lê-Thị-Tuyết 35 bis Ngô-tùng-Châu SAIGON
Nguyễn-Bình-Nghiêm 30 Nguyễn-Tri-Phương CHOLON
Đào-Hữu-Lão 1337Hoàng-Q-Tiến (ngang nhà thờ 3 chuông) GIAĐỊNH
— Ông Ngọc Thạch 136 Phan thanh Giản ĐaKao SAIGON

CHƯƠNG TRÌNH TIVI

CHỦ NHỰT 7-12-1969

Đài Việt Nam	Đài Mỹ
16g30 Bài hiệu - Quốc kỳ	12g00 Religious Hour
16g35 Tin Vắn	13g00 Project 20
16g35 Thời sự Quốc tế	14g00 Sports
16g45 Đố vui để học	16g15 Score Board
16g55 Thông cáo	16g30 Amateur Hour
16g00 Phim Hoạt bọc	17g00 In Town Tonight
20g00 Tin tức	17g30 Pastry Special
20g15 Tâm sinh ảnh Tuấn Khanh	18g00 The Detectives
21g00 Miền đánh tình hiểu — Giới	18g30 Discussion 7
21g05 Phim-Vitle Du	19g00 21 St Century
21g30 Kịch «Cành Hoa, Tâm» bản	19g30 Evening News
Kim Cương	20g00 ED Sullivan
22g00 Tin tức	21g00 Bonanza
22g10 Phim hoạt (tiếp theo)	22g00 Invitude
Lời hiệu - Quốc kỳ	23g00 11Th Hour News
	23g20 Score Board
	23g25 Let's Speak Vietnamese
	23g40 Movie-Least.

TIN TỨC A

MỘT CẢNH SÁT BẮN CHẾT BẠN ĐỒ LỖI CHO MA MEN VẪN BỊ 5 NĂM CẤM CỐ VÀ BỒI THƯỜNG 350 NGÀN ĐỒNG CHO VỢ NẠN NHƠN.

SAIGON 6-12.— Cảnh sát viên Trần văn Nay tức Trần văn Cẩm 39 tuổi bị truy tố ra tòa Đại Hình về thám chiếu qua về tội cố sát và cố ý gây thương tích với trường hợp được chứ ý như sau:

Vào hồi 22 giờ 30 ngày 27-11-69 khoảng giữa «hay xuy đường Trần Quốc Toản và Nguyễn văn Thoại có hai thanh niên đi trên xe Jeep số EA 1856 chạy trên đường Trần quốc Toản từ Saigon hướng về Chợ Lớn.Xe chạy với tốc độ khá nhanh, khi tới quảng đường trên thì bỗng có tiếng súng nổ nhưng xe Jeep đang thời xe máy leo lên lề đường đâm vào 1 gốc cây đại trên và gây thương tích nặng cho anh Thời 21 xe đang chạy phía trước cùng chiều.

Tai nạn xảy ra đã làm cho hai thanh niên trên xe bị trọng thương nên được đưa ngay vào bịnh viện Chợ Rẫy cấp cứu nhưng người bị đạn ở đầu đã tắt thở sau khi vào đến bịnh viện.

Trong cuộc điều tra biết được nạn nhân Nguyễn thy Trường và Trần văn Nay đều là nhân viên cảnh sát hồi 19g ngày sau trên được lịnh thượng cấp phải đi Thủ Đức sớm hơn để đàng công ca của Ty CSQG Gia Định để nhận lãnh 1 khẩu súng để bị giữ tại Thủ Đức đến về Gia Định. Nhưng lên đến nơi, thì cảnh sát kia đã đem súng đi đến đi rồi nên Nguyễn Trường và nhân viên Nay đã vào quán ăn nhậu.

Sau 1 tuần ăn nhậu đã đói, hai người lại lên xe trở về trên đường nói trên thì xảy ra ẩu mạng «May bị tình nghi là thủ phạm đã bắn chết Trường vì sáng lúc của Nay có 6 viên đạn thì đã bắn hết 5 viên. Bị can không nhận tội đã bắn Trường và khai rằng bắn đã 5 lần đều sau tuyên nên không chắc đã xảy ra chuyện gì.

Sau lời nhận tội của công tố viên và lời bào chữa của luật sư cho bị can Tòa tuyên chạy Trần văn Nay 5 năm cấm cố và dự bồi thường cho Nguyễn thy Sáu vợ nạn nhân 350 ngàn thiệt hại, con mỗi em Thời 15 ngàn thế thì.

Cảnh sát đặt chất nổ tại Ty cảnh sát Hải Cảng bị 5 năm khổ sai

SAIGON 6-12.— Nghe Việt Cộng thực hiện công tác phá hoại nên cảnh sát viên Lê văn Thy, 30 tuổi đã bị bắn chết ngay tại nơi vào lúc đang VSCT tuyên phá 5 năm khổ sai miễn bịt xe vô rạp phan nghịch.

Theo các trang, Thy là phục vụ tại ty cảnh sát QG Hải Cảng đường Sau Cầu kết sự trực đang cho VC.

XEM TIẾP 2 TRANG 7

SẼ PHÁ HỦY NHÀ THƯƠNG CHỢ RẪY để xây cất lại một bịnh viện mới ?

☆ MỘT BỊNH VIỆN KHÁC SẼ XÂY CẤT TẠI TÂN SƠN NHỨT.

TRẦN TUẤN HẢI

SAIGON 6-12.— Nguồn tin thông thạo cho hay hai nước bạn Nhật Bản và Đại Hàn sẽ giúp Việt Nam Cộng Hòa xây cất thêm cho hai bịnh viện tân khoa mới tại Việt Nam tại Thủ đô Saigon với ngân khoản dự trù để công hiệu hiện hai bịnh viện lên đến gần 10 triệu Mỹ kim.

Nguồn tin nói thêm, hiện các nhân viên đại diện của chánh phủ Đại Hàn đang bàn thảo với các nhân viên thẩm quyền thuộc Bộ Y Tế Việt Nam để xây cất bịnh viện kể trên. Bịnh viện do Đại Hàn xây cất sẽ tọa lạc ở vùng gần Tân Sơn Nhứt với số chi phí dự trù là 2 500 000 Mỹ Kim.

Phá bịnh viện Chợ Rẫy để xây lại 1 bịnh viện mới thật tân kỳ

Nơi đặt bịnh viện tối tân thứ nhì ở VN, là khu nhà thương Chợ Rẫy. Theo chương trình dự trù thì sẽ phá hủy từ 90 phần trên trở lên tại khu bịnh viện Chợ Rẫy để xây dựng lại xây khu bịnh viện tối tân. Riêng bịnh viện thứ nhì ấy do nước bạn NB trực tiếp thực hiện giúp VNCH với tổn phí dự trù là 7.500.000 Mỹ Kim.

Theo chỗ chúng tôi được biết, hiện việc xây cất bịnh viện cho VNCH của chính Quốc Hồ Nhựt chấp thuận xong là sẽ khởi công thực hiện ngay. Theo các giới thâm quyền, việc xây cất bịnh viện nầy có thể hãy vào khoảng thang 4 tháng 5-1970.

Các giới chức Y Tế VN tỏ ra lạc quan, bộ y vụng với hai bịnh viện tối tân to lớn nầy,trước tiên sẽ giảm thiểu tối đa nạn bịnh nhân thiếu giường ăn thiếu dụng cụ chữa trị v.v...

Nguồn tin riêng cũng cho hay: với hai bịnh viện tối tân nầy, sẽ có nhiều phòng thí nghiệm đặc biệt, những dụng cụ y khoa tân kỳ khó đi trị được những chứng bịnh hiểm nghèo mà từ trước đến nay ngành Tế VN, vì thiếu phương tiện nên đành bó tay.

Xem trang 5 : NỮ CHIẾN RỒNG XANH

truyện dài TRỌNG-NGUYÊN

TIN TỨC A

1 Cảnh sát bị VC dụ dỗ đặt chất nổ ở ty Cảnh sát Hải Cảng bị 5 năm khổ sai

Saigon đủ kiểu ăn chơi

● Phóng sự điều tra của MAI TRÚC LY

☆ KHI CÒ NỮ SINH HOA KHÔI BẮT ĐẮC DĨ BÌ VÀO BÔNG TỐI SẠ ĐỌA !

10.— Dờ như con h cái, Bà chủ chạt lao người tôi nằm ẩo L. Kho nội cái rạt lưn Bà lộ nửa thân hình trên, Trong lúc L. lo cho đặp thân mình thì bị một bớp tay như trời giáng lên mặt.

L. vừa ngồi dậy định nói một chút nặng để bà tức nhưng sau đó tự nhiên L. thấy nên im lặng và chịu đựng bà nhưng vẫn, nằng lại trở giọng ngọt ngào:

— Em xin vẽ thêm nhé, nếu chị không bằng lòng thì thôi. Em có lời xin lỗi chị vậy !

Người đàn bà cọc cằn thì lỏ kia đã nói Gọi đi.

— Nói thêm chị coi em như em ruột của chị. Thế mà L. của không thương chị nữa sao.

Ngừng lại một chút, bằng giọng kẻ lể người đàn bà chanh chua đanh đá kia kể lể :

— Em thấy bảo, tớ nghe vẽ đây đều nay chỉ là cho em cho bơ-lo cho chị nữa. Nói tiếc đưa em đi xi ni vê cái lương không đủ bơn ha chục ngàn rồi đó, chớ đồng nói đến son phấn, quần áo, giày dép, vòng vàng...

Chàm lửa đốt một điếu Salem đặt lên vành môi đỏ thắm, Bà chủ nhà liền giả bộ làm thân với L.

Bà chủ nhà xích lại gần L. hơn, đưa tay vuốt ve L.. L. thấy khó chịu không đáng phản ứng, mặt lức sau Bà ta dịu giọng :

— Trong nhà sáy em là người được chị yêu dài nhứt !

Nói xong, bà ta đứng lên đi về phía góc phòng lấy chiếc áo ngủ — một thứ rất thơ mơ thành cái thông tin cho ngày nghỉ mỏng để chuẩn bị người lấy lệ — rồi tiến về hướng L. giọng ngọt ngào :

— Nè, cưng của chị mặc thử chiếc áo ngủ Hồng Kông này xem, chắc chắn khi khoác vào chiếc áo nầy, em cảm chỉ sẽ đẹp như một vị Nữ Hoàng.

L.chán ngán lắc đầu, lúc bấy giờ nàng không còn nói được lời nào vì nàng sợ mất uổi mức đang tuổn ở ai.

Bà chủ nhà kích nghiệm vội ngồi xuống bên cạnh L. và vẽ :

— Em cưng mặc thử cho chị xem rồi nào.Tại mình đã bà con gần với nhau mà e lại nói gì cưng! Em mặc thử đi rồi chị sẽ cho em vẽ Ô Mon thâm nhà ngay.

L. mừng quá, nàng nghĩ đến việc thoát khỏi bàn tay người đàn bà độc ác cay bằng cách bỏ tiền luôn với sự việc tối đau thì tới, nàng với lau đôi giòng lệ, giọng tình hơ:

— Chị nói thật hả chị ?

Bà chủ nhà cười đuyên dáng :

— Vậy chớ ai nói đối cưng của chị làm gì.

L. vội vàng chiếc áo ngủ mặt hôn hờ bước vô buồng phòng tắm. Nàng lúc đó đói tay Bà chủ nhà kéo đưa nàng lại :

— Thay ở đây được rồi mà. Bộ em mặc cỡ cả với chị sao. Em không thấy chị mặc đồ ngủ trước em !

L. không buồn phản ứng, nàng tự nhiên thay áo ngay trước mặt

XEM TIẾP 3 TRANG 7

XEM TIẾP 4 TARNG 7

LẮNG NGHE ... «áo giới»

NGHE RĂNG : Mùa thu rồi, Ông Kính tế ra lịnh cấm sản xuất và bán bánh Trung Thu, trong đó có chiếc áo thân hồ. Lịnh nầy được triệt để thi hành, vì tất cả bánh trung thu bày trong tủ đều biến mất. Nhưng, đến khoảng cuối tháng Bảy âm lịch, thì lại có lịnh cho bán bánh Trung Thu trở lại như mấy năm qua, không có gì thay đổi.

NGHE RĂNG: Sau khi ông Kính tế ra lịnh cho bán bánh Trung Thu, thì có nhiều người dự luận dân đều cùng nhau đặt cả chiếc áo thân hồ biến hồ thâu, mà giới sản xuất bánh Trung thu ở Chợ Lớn mới được phép bán lách IT trở lại. Dự luận nầy bắt buộc ông Kính tế thanh minh thanh ngo tuổi tiệt sen là Sinh không bắt thà tay một đặt tay trái lấm cái việc ác ôn vậy.

NGHE RĂNG : Mùa thu đã qua, mọi việc kể như xếp. Không còn ai nói «thèc mèc» nữa. Nhưng mới đây, ông Kính tế lại ra lịnh cấm tân xuất phẩm và cấm bán cũng phải bắt lậu là lại phải nào.

NGHE RĂNG : Tiếp đó, ông Nội Vụ lại ra thông cáo cấm đốt pháo trong dịp Tết âm lịch tới đây. Cho nên dân chúng «thèc mèc» mặt lân nào. Lần nầy có y như lần bánh Trung thu không? Trước cấm triệt để, rồi sau lại cho thả «ga», không ngăn cấm gì cả? Nghĩa là bấy giờ ông Kính tế và ông Nội Vụ cần đi đến cùng nhau ngăn cấng và cấm đốt pháo, nhưng đến gần Tết, vì lý do nầy hay lý do khác lại cho phép đốt pháo chăng?

Và rồi cũng đề cho dư luận «thèc mèc» nữa. Muốn biết cái «thèc mèc» hay không, sin bạn đọc cho hỏi sau phun giấi.

NGƯỜI NGHE NGÓNG

CHƯƠNG TRÌNH NGƯỜI DÂN MUỐN BIẾT

NÉP SỐNG CỦA HỘI CHÁNH VIÊN

SAIGON 5-12.— Bác sĩ Hồ văn Châm Tổng Trưởng Chiêu hồi,hôm 5-12 đoàn chắc rằng các thân nhân, bà con và những người liên hệ với hồi chánh viên, sẽ không bị liên hệ về hành động trước kia của cán bộ Việt Cộng nay cải.

Trả lời một số câu hỏi của đại diện báo chí Thủ đô trong chương trình Người Dân Muốn Biết, ông Tổng Trưởng nói rằng một hồi chánh viên, thì đã phân biệt đầu là chính, đầu là tà, trở về với chúng ta, kể từ giờ phút đó «chúng tôi xem họ là anh em ruột thịt». «Chúng ta không có lý do gì để nghi ngờ thiện chí của họ mà có những hành động liên lụy đến gia đình họ», Ông tiếp.

Về sẩn đã tuyên thường, ông Tổng Trưởng cho biết Bộ Chiêu hồi có ngân khoản riêng để tưởng thưởng các hồi chánh hữu công. Đặc tham nhân có công mốc nối cán bộ Cộng Sản ra hồi chánh cũng được tưởng thưởng xứng đáng.

Kế hoạch tuyên vận

Được hỏi về kế hoạch lôi kéo cán bộ Cộng sản ra hồi chánh, ông Tổng trưởng Chiêu Hồi cho biết Bộ có một chương trình tuyên vận nhằm những đã tài bắp đến nhân quang bà chánh sách đại đoàn kết dân tộc nghĩ bao giờ cán bộ Cộng sản cho đang hoạt động ở thôn quê nhận thấy Quốc gia đã mở tròn vẻ với chúng ta. Ông nói: «Chúng tôi bắt đầu tuyên vận bằng bộ hiệu rằng nhân dân và chánh phủ Việt-Nam Cộng Hòa không bao giờ chấp trong quá khứ của anh em và luôn mở rộng vòng tay, đem thân thương xóa bỏ hận thù».

Nếp sống hồi chánh

Được hỏi về nếp sống của các hồi chánh viên hiện nay, Bác sĩ Tổng Trưởng Chiêu Hồi cho biết đa số hồi chánh sinh sống trong những điều kiện lối cao hơn hẳn đời sống của anh em sống dưới những điều kiện dễ dàng nếu bạn mình gia nhập các cơ quan công quyền.

Tại chiến lăng chiêu hồi như ở Bình Phước, Bình Dương vân theo ông TT có những hồi chánh viên đã xây dựng nhà cửa khang trang tươm cải, Một vài hồi chánh viên có đến bộ 20 con nhờ tài thác vất của bộ. Riêng hồi chánh viên Trần Quốc Vượng ở Đà Nẵng, «ông ta là một trong những người giàu có nhất địa phương».

Trả lời 1 câu hỏi liên quan đến vấn đề hợp tác của hồi chánh viên với chính phủ, ông Tổng T... cho biết «đã trong chương trình của chúng ta tận dụng mọi khả năng của hồi chánh viên để hội nhập họ vào đại gia đình dân tộc và hãy dùng họ tích cực đóng góp vào công cuộc xây dựng đất nước.

Về vấn đề cần biết tiếp, chính phủ tạo tất cả điều kiện thuận lợi để thâu dụng họ. Tùy theo khả năng

XEM TIẾP 3 TRANG 7

XEM TIẾP 4 TARNG 7

Thể Thao

● bbdpv HUYỀN VŨ

23-12 : Hạn chót ghi tên dự giải bóng bàn học sinh

SAIGON 5-12 (VTX).— Sở Thanh Niên Đô Thành ra thông cáo ngày 1-12 cho biết tiếp theo thông cáo về chương trình các giải thể thao học sinh mà Sở Thanh Niên Đô Thành đã phổ biến nhân dịp đầu niên học 1969 1970. Giải bóng bàn sau đây được tổ chức chính thức cho học sinh nam nữ các trường tại Saigon và vùng phụ cận đã phát triển và tìm kiếm tài năng mới.

Giải Bóng bàn trên gồm giải đơn đôi Nam, giải đôi đôi Nữ, giải đôi Nam và Nữ.

Tất cả các học sinh Nam Nữ từ 14 đến 18: (1955-51) đều được ghi tên tham dự (trừ các đấu thủ đã đoạt hạng lớn ở cuộc gia không được tham dự giải này).

Mỗi học sinh chỉ được ghi tên giải đơn và một đôi (đội Nam hay đội Nữ) hay đôi Nam—Nữ.

Thời hạn ghi tên : Từ ngày ra thông cáo đến hết ngày 23-12-69 tại Sở Thanh Niên Đô Thành số 135B Hai Bà Trưng hay tại Chi Thanh Niên II quận Đô Thành.

Ngày bốc thăm : 10 giờ 00 ngày 24-12-1969.

Ngày đấu điểm tranh đấu :

Tạm gián đoạn lưu thông trên cầu RẠCH CÁT — BÀ ĐIỂM

SAIGON 6-12 (VTX).— Tòa Đô Chánh vừa ra thông cáo cho biết cầu Mỹ Thuận trên đường Rạch Cát — Bà Điểm bị sập nên mọi sự lưu thông trên cầu nầy phải tạm thời gián đoạn.

Thông cáo nhấn mạnh trong lúc chờ đợi sửa chữa lại đồng bào có thể tạm thời xử dụng cầu Bến Sanh Rạch Cát.

Các bạn hàng rong tại các chợ ở Đô thành phải giữ gìn vệ sinh chung

SAIGON 5-12 (VTX). — Nhận thấy cho một số bạn hàng tại các chợ trong Đô Thành đã không chịu lưu tâm đến sự gìn giữ vệ sinh nơi buôn bán, đã xả rác bừa bãi và bày bán vật tại ngay trên lề đường và cống lộ, đã bán vật tinh trang vệ sinh chung, một lần nữa Tòa Đô Chánh yêu cầu các bạn hàng tại các chợ trong Đô thành phải tuân theo các lời hiệu sau đây :

1) Mỗi bạn hàng phải xém một giỏ đựng giấy, là và các rác rến thừa thải.

2) Các bạn hàng buôn bán thức ăn như mì, cháo phải làm 1 thùng kín để nấp đậy để đựng nước cặn.

3) Bạn hàng phải đặn hàng vào lúc 13 giờ để tiếng lề đường mới lấy và các lề đi trong chợ cho nhân viên vệ sinh quét rửa.

Bốn lịch khiêu dâm bị bắt

SAIGON (VP) — 9 giờ sáng 4-12, cảnh sát đã tuần tra đường Hàm Nghi, thấy một người đàn ông mang nhiều lịch lóa thể đem bán cho khách qua đường. Cảnh sát tịch thu 44 tấm lịch lóa thể trên đường, và 20 tấp lịch Playboy đã bán. Người bán lịch tên Trần văn Hiệp 47t, nhà ở đường Nhiêu Tâm Chợ Lớn.

Vì thù oán đã ăt xít vào thùng nước nhà lân cận

SAIGON (VP) — 22 giờ đêm 4-12 Trần nguyên Nhung 49 tuổi nhà ở số 209 đường Tôn thất Thuyết, ăn Cảnh sát bắt về hỏi, vì anh rảy đã cạn tội đã xích vào thùng nước, ăn mưu ăn bại một gia đình nhà kế cận.

Chiếu ngày 5-12 Nhung bị giải tòa.

1 Cảnh sát bắn người bị thương

SAIGON (VP).— 6 giờ chiều 4-12, người ta nghe nhiều tiếng súng nổ tại cân nhà 1 Cảnh sát tên là Quyền Khắc Khả ở đường Xóm Chiếu Khánh Hội. Cảnh Sát Khắc cho biết, tên Huỳnh kim Hai 34 tuổi, nhà ở cùng đường xóm nhà ông, không hiểu vì lý do nào đã bắn Hai. Cảnh Sát Khắc đã nổ súng lại để ngăn cản hung thủ bắn người lối xóm, thì đường như Khắc có chuyện xích mích cán lẫn với Hai, nên Hai Khả ở bắn bị thương. Nội vụ vẫn trong vòng điều tra.

Tai nạn lao động .

SAIGON (VC) — 2 giờ 7phút trưa ngày 5-12, một tai nạn lao động đã xảy ra tại khu Tân mỏ của hãng B.G.I. Số 70 đường Tân Thắt Thuyết những bao lâu mà ngẫu đã một số công nhân vừa khuân xác tên xe vận đem về cho hãng B.G.I.

Trong số nạn có 4 người đã chết và thương nặng và một con bé 13 tuổi chết.

Một người đàn ông bị đâm vào lưng ngủ.

SAIGON (VC) — 10 giờ 30 đêm 4-12 ... Võ văn Xiết 25 tuổi nhà ở đường Đương Công Trung Thị Nghệ đang nằm ngủ trong nhà bị một kẻ lạ mặt đâm vào nhà đâm anh. Cảnh sát đang mở cuộc điều tra để tìm thủ phạm.

2 NDTV cái và nhau nổ súng : 1 chết, 1 bị bắt

GIAĐỊNH (TB).— 10 giờ đêm 4-12, tại trụ sở NDTV ấp Tân Quí 2 số Tha Sơn Hòa (Tân Bình) 1 NDTV lem nổ súng, đạn bay trúng cầu Lê văn Thốn 17 tuổi trúng đạn chết.

2 cây súng và rồi giấu có với nhau 1 khẩu súng, lém súng nổ đạn bay trúng Thốn. Thọ bị bắt.

45 cán bình Cộng sản ra hồi chánh tại Kiên Giang.

RACH GIÁ 5/12 (VTX).— Hưởng ứng chiến dịch công hòa hòa kế hoạch Phụng Hoàng, tuần qua có thêm 45 cán bình Cộng sản ra hồi chánh tại các nơi trong tỉnh Kiên Giang.

Các hồi chánh viên gồm 27 thuộc thành phần quân sự, 12 cán bộ Chánh trị và 6 thuộc các thành phần khác.

B3 Xuyên tiếp nhận thêm 160 cán binh Cộng sản về hồi chánh.

SÓC TRĂNG 5-12 (VTX).— Trung tâm Chiêu hồi tỉnh Ba Xuyên trong tháng 11-69 đã tiếp nhận thêm 160 cán binh Cộng sản về hồi chánh, gồm 121 quân sự, 38 chánh trị, và một thành phần khác, mang số một súng Trung tiện K.3, 1 miểu lửa, sáu súng trường, 1 Colt 11ly45, 31 lựu đạn, và 1 thứ phóng và 762 viên đạn.

Chi nhánh Ngân hàng Phát triển Nông nghiệp dời trụ sở

VÙNG TÂU 6-12 (VTX). — Ông Võ Hữu Mục, Giám Đốc Chi Nhánh Ngân hàng Phát triển Nông nghiệp Vũng Tàu vừa cho biết, Trụ sở Chi nhánh trước kia đặt tại đường Lê Lợi Vũng Tàu, nay đã dời về 23 đường Tân Hưng Đạo Vũng Tàu.

Mọi sự giao dịch liên quan đến nghiệp vụ cuộc, kỹ ngân, tiết kiệm, thư từ, điện tín v.v... cũ liên lạc đổi địa chỉ mới tiếp.

Khám phá một xưởng chứa vũ khí của cộng quân tại An Giang.

LONG XUYÊN. 5-12 (VTX).— Trong khi cùng một số nhân viên đi kiểm xét đoạn sông Tiền Giang tại Chợ Thủ, quận Chợ Mới An Giang Ông Phạm Vinh Thanh trưởng đồn quan thuế quan Chợ Mới ngày 2-12 vừa qua. đã khám xét một xưởng mây tre bàn gần Vĩnh Mỹ Đông chợ mới, bắt gặp 1 súng AK 47 chín bảng đạn, 239 viên đạn súng. Người ta cũng một số ... viên đạn súng tiểu súng và đã đưa 113 Chú Minh, anh Thanh, Ba và Hà Minh.

**1 DÂN BIỂU HÒA HẢO

Cấp tiến

TỔ QUỐC · TỰ DO · TIẾN BỘ

Tòa soạn và Trị sự 242 ter Phan-Đình-Phùng SAIGON—Đ.T.: 23.275

● CHỦ NHỰT 7-12-1969 ●

Nghĩ về mùa quân sự học đường 1969 — 1970

II LÊ-TẤN-TÀI

Khóa thí thử nhất đã qua. Ngày đi thụ huấn Quân sự một thăng tại quân trường lại đến, dân trước lụ khóa thí thử thì phải được mở.

Tình trạng thiếu sự cộng tác giữa các viện Đại Học và Nha huấn luyện quân sự học đường dễ ăn định ngày đi quân trường cho hợp lý đã chuyện gì xảy ra.

— Sinh viên Huế tuyên bố nhất định không đi thụ huấn quân sự một thăng tại quân trường.

— Sinh viên Saigon tranh đấu, phản đối yêu cầu Quốc Hội giải thích luật tổng động viên.

— Sinh viên Cần Thơ hội thảo phản đối, tuyên bố không đi thụ huấn quân sự tại Chi Lăng trước khóa hai của chương trình học vấn hóa. Trong buổi hội thảo này có Bác sĩ Dân biểu Ngô văn Hiếu, ông xác nhận trước sinh viên : sắc luật tổng động viên không buộc sinh viên đi thụ huấn quân sự. Sinh viên Cần Thơ yêu cầu cho đổi quân trường khác an toàn hơn quân trường Chi Lăng.

— Sinh viên đòi hỏi có một qui chế hợp lý. Vì lẽ đi nay chắc chắn sẽ nhiều mỗ hôi hơn các kỳ quân sự trước (15 ngày cấp tốc và mỗi tuần 1 ngày trong trọn một niên khóa) chẳng lẽ lại đổ dồn chưn lên đường cả, đem lại một kết quả bi đát như các lần trước sao, dành để công lao, sức lực mình trôi theo mây gió?

— Sinh viên đòi hỏi phải có một lịch trình hợp lý. Tại sao lại đòi hỏi phải có một lịch trình hợp lý ? Bởi lẽ nếu đi học quân sự tại quân trường một tháng rồi khi về lại thì khóa hai ngay kết quả sẽ ra sao khi mà bài vở đã quên đi ít nhiều chưa có thì giờ để ôn lại.

Một tháng tại quân trường

Dù chống đối sinh viên cũng lần lượt đi quân trường thụ huấn.

Mỗi sinh viên mỗi ngày được một khẩu phần 45đ bằng với khẩu phần một anh tân binh với 45đ nếu ở tại thành phố mỗi tiền cơ lẻ chỉ đủ để ăn một tô phở hay uống 2 ly sinh tố là cùng. Nhưng sinh viên đã im lặng, một im lặng cam thông với hoàn cảnh chung của đất nước.

Một câu hỏi ngộ nghĩnh được nêu ra :

— Mình là linh hay hiện là dân ?

— Nếu trả lời là linh thì tại sao linh không có số quân, linh không có thẻ ngũ số mấy.

— Nếu trả lời là dân thì sao dân mặc đồ linh.

— Ấy hay là mình «dân linh» hay «linh dân», cả bạn cùng cười.

Nếu tính cả mỗi sinh viên Quốc Gia phải tốn 45đ một ngày thì trong toàn quốc nếu 20.000 sinh viên đi thụ huấn, tính nhẩm con số chi của Ngân sách Quốc gia trong một tháng sẽ là 25.800.000đ.Ngoài ra cần phí tốn vô định được, nếu tính mỗi sinh viên bốn 200 viên đạn thì 20.000 sinh viên sẽ bắn đi bao nhiêu đạn, một số tiền đạn không lỗ, thêm vào đó phí tổn về quân trang, chưa đem chữa bệnh khi ốm đau. Quốc gia chi một số tiền khổng lồ.

Một tháng quân trường trói quan, sinh viên trở lại đời sống sinh viên như thuở nào, tiếp tục đến trường, tiếp tục vùi đầu vào sách vở để khỏi thi rớt cuối năm, để được tiếp tục học. Trong khoản thời gian đó, với bao công việc đó sinh viên còn nhớ giữa những bài học tại quân trường như súng Garant nặng bao nhiêu, Carbine nặng bao nhiêu, dài bao nhiêu, viên đạn mấy ly, nặng bao nhiêu... Vậy một tháng quân trường có bao nhiêu ích lợi, tất cả đều giải đáp được.

Với phí tổn đó với kết quả như vậy, sao không dùng tiền đó để chi dùng vào việc cần ích hơn như thiết lập nhà máy, tạo cấp xã hội, thiết lập trường sở, nuôi dưỡng cô nhi. Thay vì dưa sinh viên đi quân sự một tháng sẽ hưởng đầu khuyến khích, tạo cơ hội cho sinh viên hoạt động xã hội, phân phát thuốc men cho đồng bào thôn ấp, mở lớp dạy người mù chữ...

Hôm nay nhân mùa quân sự học đường sắp bắt đầu chúng ta hãy kiểm điểm lại những kết quả đã qua và với biện pháp khắc khổ hiện tại, có cần duy trì việc huấn luyện quân sự học đường không ?

MỘT NĂM GIẰNG - CO TẠI HÒA - HỘI BA - LÊ

Một năm đã qua. Tất cả khởi sự từ lịnh cho ngưng oanh tạc miền phía Bắc Việt của Tổng Thống Johnson. Hoa thịnh Đốn và Hà Nội đồng ý là Một Trận Giải Phóng và Chính Phủ Việt Nam Cộng Hòa tham gia hòa đàm Ba Lê.

Nhưng thực trạng hiện nay cho ta thấy gì ?

Trong hơn một năm qua, các phe đã trình bày quan điểm và lề hoạch hòa bình, các chánh phủ đã có dịp [illegible] mách, các nhân vật chính trị đã có dịp đụng độ, các phe đã tạm đã được thăm dò. Cũng bắn súng đã được vận động và sử dụng, trong khi đó tình hình quân sự, ở Nam Việt Nam cũng đã thay đổi.

Tuy thế mà ngày nay mục tiêu cần bàn của cuộc hòa đàm Ba Lê — tức là một giải pháp thương mại cho phép người Việt Nam ở Miền Nam tự quyền định lấy tương lai chính trị của mình — vẫn còn xa xôi như khoảng một năm trước, thời kỳ mà riêng hình đáng chiếc bàn hội của các phái đoàn cũng đã làm tiêu phí mất 10 triệu Đô.

Vào thời kỳ đó, cũng luận sở cảm tưởng là các phe liên hệ đều bướng bỉnh đến lố bịch về một vấn đề không mấy quan trọng. Sự thực thì vấn đề đó không phải là nhỏ nhặt gì và cuộc giằng co ngoại giao không phải là vô nghĩa.

Vẽ sau này, vấn đề có thể lại được đặt ra lần nữa. Lúc khởi thủy, nhờ gặp gỡ giữa Đại sứ Pháp ở Paris, phái đoàn Hoa Kỳ ám chỉ rằng nếu Hà Nội đã nghị một bàn tròn với ít thay đổi, thì Hoa Kỳ sẽ ép buộc Saigon chấp nhận. Trong những cuộc mật nghị kéo dài nhiều tuần lễ, Cyrus Vance phía Hoa Kỳ và Hà văn Lâu phía Bắc Việt thay phiên đề nghị cho mình xem những hình vẽ các loại bàn hình thù kỳ quái, những bàn này đã được quan niệm để làm cho thế giới nôi thường và chính quyền Saigon nói riêng tin tưởng là mỗi phe đều tranh đấu từng ly từng tý cho quyền lợi của phe mình.

Đến khi đại diện Trần Bửu Kiếm của Mặt Trận Giải Phóng đến Ba Lê vào giữa tháng 12 năm rồi, thì hình thù các loại bàn đã trở thành 1 loại trò chơi ngoại giao. Ngày ông Kiếm đến phi trường Le Bourget, Đại sứ Nga Sô Valerian Zorin đã hớn hở mời Trưởng Phái đoàn BắcViệt Xuân Thủy, là ông này vẫn loại bàn nhàm nhất. Ông nói cười mim rất tươi và nói rằng nếu ngồi xuống chiếu mà làm cho hòa đàm tiến bộ thì ông ta cũng vui lòng.

Để tuyên truyền cho công luận thấy rõ, Phái trưởng đoàn BV là Hà Văn Lâu làm việc với phái đoàn của Averell Harriman và đồng trọn vai trò chính sách Đông Nam Á của ông ta: Chính phủ Nixon vẫn còn cùng có liên hệ chặt chẽ với chính phủ Thiệu tại Midway ngày 9 tháng 6.

Nhưng họ cho điều đó cũng không quan trọng lắm. Họ nói rằng theo tin tức họ lượm được ở Saigon, thì người Hoa Kỳ đã chuẩn bị để rút lui dần lúc ra khỏi mối liên hệ cũng không lấy gì làm tốt đẹp đó.

Phái đoàn Saigon thì cho rằng cái chết của Hồ chí Minh làm mất hết uy lực tinh thần của một thân tượng, ở cả Bắc lẫn Nam Việt Nam. Họ cho rằng từ nay khó mà tuyên truyền cuộc chiến tại VN là một cuộc chiến tranh giải phóng, bởi vì chính ông Hồ mới có thể gọi là một lãnh tụ của Quốc Gia vừa Cộng Sản. Theo giới chức Saigon, mọi người sẽ thấy rõ là tập đoàn lãnh đạo Hà Nội chỉ là C.S.

Trưởng phái đoàn VNCH, ông Phạm Đăng Lâm, cho rằng sau một thời gian bất động về ngoại giao, Cộng Sản sẽ trở nên ung rán. Chiến trường miền Nam sẽ đổi thành cuộc chiến du kích đối khi kéo theo vài trận đánh lớn. Viện trợ của BV sẽ giảm đi vì sự khó khăn ở miền Bắc.

Theo tờ trình mà phái đoàn Việt Nam nhận từ Saigon, cũng cuộc «Việt Nam Hóa» đang tiến triển mạnh hơn là ship độ vận mong mỏi. Theo nhịp độ quân lực VN thay thế vào vai trò quân đội Mỹ, chính phủ ông Thiệu sẽ mạnh mẽ hơn về chính trị. Trong bối cảnh đó, CS sẽ phải tỏ ra có thiện chí muốn nói chuyện trực tiếp với Saigon. Lúc đó một trong những đề nghị của ông Thiệu là tổ chức tuyển cử trong khuôn khổ hiến pháp và luật lệ hiện hành có thể [illegible] nên một vấn đề trọng tâm.

Nếu người ta hỏi các viên chức trong phái đoàn Hoa Kỳ về hiện tình cuộc hòa đàm Ba Lê, câu trả lời thường như sau : «Cho đến nay, chúng tôi không thấy có dấu hiệu gì chứng tỏ người Cộng Sản muốn thương thuyết. Dĩ nhiên, chúng tôi hy vọng một ngày kia họ sẽ tỏ thiện chí. Họ sẽ phải hiểu rằng dù chúng tôi có mêm mỏng bao nhiêu về giải pháp chính trị sau cùng cho miền Nam VN, chúng ta không thể bỏn vẻ giải pháp ấy nếu họ không muốn nói chuyện với chính quyền dân cử hợp pháp của Cộng Hòa VN».

(CÒN NỮA)

VIỆT NAM : MỘT DI SẢN CAY ĐẮNG

(TIẾP THEO)

Lẽ dĩ nhiên theo lý thuyết thắng mở rộng chiến tranh sẽ thắc có cho nhanh chóng. Vì lý thuyết nầy được cầu cố tiên bạ sự tin tưởng : thắc nhất là chiến tranh nhằm đạt được quyết định tại Hànội, thứ nhì mối nguy hiểm thâm chiến của Trung Cộng bởi Nga sẽ không đang kể và cuối cùng người ta tin tưởng một bịnh thức chiến thắng quân sự nào đó sẽ thắt đạt được, và thắt không phải là hoàn toàn chiến thắng Bắc Việt nhưng là một trong ấy, để bợp được cuộc khủng cự tại Miền Nam. Các tiền đề nầy có thể đúng và cũng có thể là trong 1 hay 2 năm sau chúng ta có dịp ca ngợi cái chính sách sáng tạo để của chánh phủ Mỹ Trong một tình thế qua mỏ mịt và khó hiểu như thế không ai có thể chắc chắn được những ngày vực cần mình và những diễn biến đăng lượt kiểu nào. Tuy nhiên, đối với nhiều người Mỹ, cách lượn nầy có một nếu tăng lung lay nguy hiểm đã và đang lôi cuốn nước Mỹ vào một cuộc chiến tranh tiêu tực đúc Đông phương do đó có thể lôi cuốn cả thế giới đi vào một cuộc chiến tranh thứ ba.

Nếu thắc ra một đường cái để tương chu riêng cho cuộc tranh tranh Miền Nam Việt Nam là đe Bắc Việt định dọt, để là qui ở cũng ta đã quá quen với chính cảnuyên truyền của chánh ta. Vì Bộ trưởng Quốc Phòng là long trong tuyên bố, «Cuộc chiến tranh này có tầng lớp một vuộc tấn công về trong» do chỉ đó Hànội gây ra mà cách và liên ai là không [illegible] chúng Miền Nam Việt Nam. Chánh phủ Mỹ cũng đã trong nhiều lần riêng chiến cược tại Miền Nam Việt nam, theo lời của Tổng thống Johnson là «một cuộc xâm lăng bắt bợp phép và đang phát vượt qua biên giới của quốc gia nhỏ bé này», để rồi cuối cùng tự mình cũng tin tưởng rằng chiến tranh bắt đầu từ Hànội và chỉ có tại đây mới có thể chấm dứt nó.

Người ta quả quyết rằng Trung Cộng không thám chiến không làm cho mọi người bất lòng khi người ta cho nhà đương chiến tranh tại Triều Tiên. Hồi tháng 10 năm 1950 trên đảo Wake, Tổng ThốngTrumanđã hỏi Tướng Mac Arthur về các trường hợp có thể có sự can thiệp của Trung Cộng. Vị chuyên gia quân sự vẫn tăm lý Đông Phương xây trả lời :

— Rất ít có trường hợp có thể có sự can thiệp nầy... Hiện nay chúng ta đã có các cấp cán không quân tại Triều Tiên, nếu Trung Cộng tìm cách tiến xuống Bình Nhưỡng (biên ngay là thủ đô của Bắc Triều Tiên), thì sẽ có một cuộc tàn sát ghê gớm.

Một lập luận như vậy là đúng. Nhưng sẽ đến quyết định (vì phe là bộ trưởng về các vấn đề Viễn Đông và ký chính là vị bộ trưởng ngoại giao hiện nay) đưa quân Mỹ tiến khỏi vĩ tuyến 38 mặc dù lúc ấy Bắc Kinh đã lên tiếng để đọc sẽ trả đũa. Trung vài tuần sau, Trung Cộng cao thượng và thua gia triệt để vào chiến cược và nếu có cuộc tàn sát ghê gớm mà Tướng Mac Arthur đự liệu thì nó đáng phải có Cộng sản Trung Hoa mà thôi.

Hình như từ ngày là Trung cộng không ngăn đầu một cách có quyết tâm can thiệp vào chiến tranh tại VN. Họ không hao gồn nuôn gây ngưu hiểm cho các chế máy bạch tàm của họ và cho đến đây thì chính sách đối ngoại của họ công chỉ là một thứ công kích bằng lời nói tiện lắc rồi xy ở đặt thực tế. Nhưng nếu chúng ta muốn xét tính chính công ta muốn xét cách thực tế thì nhìn cái thiết là phải hiểu rõ vấn đề đặt ra cho họ. Trong một bức thư của Liddell Hart gửi cho ông John J. Kennedy, có một đoạn làm cho ông vậy thích nhất «chúng ta không nên dồn kẻ địch phải tránh xa sự kiêu cùng và sự giả chân giả nghĩa như trách bình địch không có gì làm cho chúng ta mất quân hăng». Nhưng lý luận nầy làm cho các chế hiểu lý của người ngoại giao có thể phù gặc vì bộ tổng chính sách ngoại giao phải được giới hạn trong các vấn đề «phải hay cách xa nước Mỹ hàng ngàn cây số là không nhằm vào ai khác hơn là người Trung Hoa, để lẽ chưa kể đến lời thề nhận của những người có trách nhiệm tại Hoa thịnh Đốn. Chúng ta thừ tưởng tượng chúng ta xông lên tấn não nếu người Trung Hoa có 600.000 quân tại phía nam nước Mỹ tay Cu. Ấy chính là đề đặt một cuộc phiền loạn gọi là chống ảnh hưởng của nước Mỹ, vì người Trung Hoa cũng thiết lập tại đây những cơ quan sự to lớn, nếu phí cơ của Trung Hoa bằng ngày đội bàm xuống miền Bắc của Mỹ tay Cu, nếu mật lực lượng hải quân hùng hậu của Trung Hoa kiểm soát cả Thái bình Dương người khơi hải Phòng của chúng ta, và nếu Bắc Kinh cũng tế cáo Mỹ là một mối nguy cơ to lớn cho nền hòa bình của thế giới. Cái vấn đề tìm hiểu ai là «kẻ xâm lăng» là một vấn đề dang thừa gợi cái ý niệm công bằng của chúng ta, nó còn tùy thuộc rất nhiều vào kẻ nhìn nó bằng cặp kính nào và với trong khía cạnh nào. Nhưng người cầm quyền của Bắc Kinh chắc chắn đã nghiền cứu trường hợp Munich rất kỹ lưỡng không kém là bộ trưởng ngoại giao của chúng ta. Hiển nhiên không ta đang làm những việc đó chúng ta không cần tìm cách cũng hy khuyến khích mà lực làm vậy và đó có gắng giết cách nào đi nữa, mối lo ngại sinh tiêu của họ bắt buộc họ phải chiến đấu vào một lúc nào đó. Ngày 4 tháng 11 năm 1950, Bắc Kinh đã tuyên bố «Cứu các nước láng giềng của chúng ta là tự cứu lấy chúng ta».

Vậy thì lẫu nay lác nào người Trung Hoa mới chiếu đến ? Có lẽ là khi nó bị đụng trước mối nguy cơ trực tiếp đối với biên giới của họ, mối nguy cơ nầy có thể là một cuộc đội bom hay một quyết định của Mỹ sau quân vượt vĩ tuyến 17 và sâm lăng Bắc Việt. Nếu một chế độ cộng sản vừa mới được thiết lập ở Bắc Kinh đã đưa có quyết định chống đối với một cường quốc quy yên tế đó, thì chắc chắn đó là lần thứ nhất mà quyền lực sau nó có thể lái bước trước cái quyết định ấy năm 1967 sau khi nó đã được cũng cố rất mạch ? Thật tình nếu người ta đã ý đến các mối bất hòa biện nay tại Bắc Kinh thì chính chiến tranh ở phương phía tới chắc chắn đã gây lại cái sức mạnh của kỷ luật cách mạng, đã bụm miệng những kẻ bạo là lối và đã thống nhất ý chí quốc gia.

Aiđồng biết rằng Trung Cộng thám chiến trước đây tại Triều Tiên với mọi sự tăng hộ gần như tiêu cực của Nga Sô. Ngày nay, Trung Cộng thám mà đựng với sự xích mích giữa Mạc tư Khoa và Bắc Kinh đã trách được sau lưng Trung Cộng. Nếu chúng ta kể cả sự trợ giúp của Nga Trung cộng khi lâm chiến với Mỹ hay là có thể cả sự tham chiến của Trung cộng của Nga trong cuộc chiến tại Việt Nam nay nữa. Vì riêng hiện nay Nga sô cũng đã dính sâu vào vấn đề Việt Nam, gần như chuyện là Trung Cộng vẽ một phương diện nào đó, và thật là ngộ nghĩnh mà cho rằng thì cuộc tranh đành lánh đạo thế giới cộng sản giữa Mạc tư Khoa và Bắc Kinh, mà Nga lại chịu khoanh tay để cộng sản BV hay Trung Cộng bị «đế quốc Mỹ» tiêu diệt.

Và sau Trung Cộng thám chiến ? Lẽ dĩ nhiên là sẽ có cái ăn ảnh về các cuộc đặt bom, cái ăn ảnh tại hạ chu ý nghĩ của nhân dân Mỹ và phương diện quân sự ; tôi nghĩ rằng người ta sẽ thắc đây chúng ta tấn phá bắn ngoài Trung Hoa.

(CÒN TIẾP)

TÌM HIỂU MỘT TÔN - GIÁO MỚI XUẤT - HIỆN

TỔ TIÊN CHÍNH GIÁO LÀ GÌ?

● ĐIỀU TRA PHÓNG SỰ CỦA TRƯƠNG-CỬU-LÀNG

(TIẾP THEO)

— Đó là ý kiến của cậu, nhưng rồi tôi không chấp nhận như vậy thì sao ?

— Chỉ không thể nào không chấp nhận được.

— Lại độc tài, độc đoán nữa rồi hay sao đây.

— Làm gì có chuyện đó. Chẳng nói là chẳng phải chẳng mình được cho chấp nhận cho. Tôi ngưỡng đâu phải là chuyện ngẫu nhiên, thích lịch. Cách nói như trí tri, sa pen de science nous dirigeons de Descartes, descartes de science nous en rapproche mà chứ. Cách đây mấy ngàn năm; khi về được hình Bắc-quái, người Tàu đã có ý niệm rõ rệt về âm và dương rồi. Ý niệm âm dương đó đưa đến thành độ vật lý hạch tâm (physique nucléaire) ngày nay.

— Trong một quyển vật lý hạch tâm (noyau), có điện tử Proton, neutron và âm dương tương ý phải là số rất phải không ?

— Tôi không mấy gì rành nhưng hiểu lắm bên đại đã là như vậy. Trước đây mấy năm nghe nói có mấy chế hóa học gọi là Pion và điện tử Anti-proton trong phản với điện tử Proton nữa mà ?

— Đúng vậy. Người ta là đưa vị tạm xem là vi tiểu nhân của vật chất, rồi chất (matière inerte) cũng như sinh chất (matière vivante). Trong đưa vị nhỏ nhớt đó, khoa học đã phát hiện được người lý hạn dương tương phản mà Thượng đế, Tạo hóa đã «để» cho trong mọi nơi cho vô trợ cây nhỏ. Phải vậy không ?

— Tạm nhận vậy đi.

— Tạm nhận sao được. Vật lý hạch tâm đi đến trình độ ngày nay đã không cho phép chạm nhiều chi. Sự thật là vậy mà.

— Thế thì nhận thiệt cho chế mấy bằng lăng.

— Như chế nhắc lại lúc nãy, khi người ta tìm ra điện tử Proton, ai cũng đinh ninh rằng đã đến nhỏ cùng đường của vật chất rồi, không chia gì nữa nữa. Nhưng, suy luận theo người lý âm dương tương phản của Kinh Dịch, hai nhà bác học Tàu, hay là Mỹ đã khám phá được điện tử Anti proton là đưa vị «tương phản, đối diện» với Proton. Đến đây giới khoa học thế giới cho rằng con người đã đi vào lãnh vực «phi vật chất» hay là «vật chất phản vật chất» (Antimatière) nhỉ phải không ?

— Đúng ý tôi.

— Đúng ý thì phải chấp nhận sự hiện hữu của tâm linh.

— Tự sao lại «đúng quan hoài» một cách dễ dàng và dễ dị vậy được.

— Phải có «đúng quan hoài» chứ nào đâu. Trong chế vi tiểu nhỏ của một vật chất, Tạo hóa đã «để» cho người lý âm dương tương phản tự tạo thành lập đưa rồi thì trong con người là một Linh vật biết suy tư, tại sao lại KHÔNG CÓ sự tương phản của bản vô tăng quát đó ? Nếu trong con người có sự tương phản của bản do thì chưa xin hỏi chú câu nầy : «Cái phản tương phản và đối diện nào thì sẽ xác vật chất của con người ấy là ?» và nếu đúng ? » Nếu chế là một triết gia không thiên thì chế đưng tiếp tục người biện nhân, phải chấp nhận rằng cái phản «tương phản đối diện» với xác thân vật chất của ta là LINH HỒN cho con gì hiểu rõ, phải vậy không ? Chế đã nghiên cứu thấy vật thể chưa biết chưng cho mà nghe như vậy. Chúc chưa đang? Kinh điển của TIGG dạy rằng :

«Người đồng hiệp thể, Linh hồn xác thân» mà cái xác được mỗi cái quan niệm cả rích vô Khoa học thực nghiệm của thế kỷ 19 rồi. Quan niệm đã lỗi thời, bị đepasser từ khuya rồi ông ơi.

— Chắc gì đã lỗi thời ?

— Sao lại chắc gì ? Ngày nay, trong việc nghiên cứu đã sâu vào thế giới vi tiểu của các điện tử, người ta phân đường máy mọc ky đi như Cyclotron, Bétatron mới tìm được các đơn vị Proton và Anti-proton phải không ?

— Đúng vậy.

— Có nhẽ bác học nào thấy được Proton hay Anti-proton chưa ?

— Vì tiểu kích không, xác mấy mà thấy, do tính toán mà biết là có vậy thôi. Tính toán biết rằng có, mang ra áp dụng được thì chứa là có chớ sao.

— Như vậy tức là KHÔNG THẤY mà vẫn [illegible] là có phải vậy không ?

— Đúng rồi. Không thấy nhưng tính toán được thì nhận là có chớ sao chứ.

Cậu nhỏ phát lên cười hà hà, đắc thắng. Nhưng chưng tôi phải nhận là cậu ta thắng mà không kiêu cả lẽ cậu ta cho rằng tôi đã thắng chống lại những đề không phải là nói chuyện thắng cho con người của cậu. Đáng chưng là đặt nhiều cho trở thành trang nghiêm long trọng.

— Đã thưa chế ! Vật lý hạch tâm tính toán mà chứng minh được sự hiện hữu của những điện tử vô hình như Anti-proton thì con người SUY TƯ mà biết rằng mình có LINH HỒN cho sao. Hơn nữa, sự suy tư của một đứa như chúng đã đựa vào chính khoa học để chứng minh như chế vừa thấy đó. A. Carrel bảo chúng ta rằng «L' inconnu et l' inconnaissable est plausible» mà chế. Hơn nữa, linh hồn đâu phải là một cái gì inconnaissable, không thể biết được. Chế có chấp vậy không ? nói cho chân mạng.

(CÒN NỮA)

★ của Edith Rebecca Lenart

(Tạp chí FAR EASTERN ECONOMIC)

minh đã buộc Saigon chấp nhận 1 bàn tròn, chia làm các phần riêng rẽ bằng 2 cái bàn làm việc nhỏ đặt cách 30cm. Do đó mà ngày 25-1-1969, các đại diện Hoa Kỳ và Nam Việt Nam có thể vô phòng họp ở khách sạn Majestic mà vẫn thấy phía [illegible] và việc bàn kia*, trong khi đó thì các đại diện Bắc Việt và Mặt Trận Giảisphóng lại thấy 4 phái đoàn riêng rẽ được đặt ngồi quanh 1 bàn tròn trông rất hợp nhãn.

Sau khi vấn đề chiếc bàn được giải quyết — vẽ sau một quãng thời gian cần thiết để báo chí Nam Việt tuyên truyền thì người ta hy vọng các cuộc mỗi bên nghe bên kia đọc những lời tuyên bố đã soạn sẵn. Khi một phe đã nói xong thì người ta cùng cơm trưa riêng rẽ, một ít thời gian được dành cho việc chuẩn bị và phối trí các câu trả lời khó khăn và các đề thì bất ngờ mà phe kia có thể nêu lên. Những câu trả lời đã dưa tới những cuộc tranh luận khá sôi nổi sau khi có các lời tuyên bố vào lúc buổi chiều. Vào cuối mỗi phiên họp, mọi người đều đồng ý là sẽ gặp nhau chiều thứ 5 sau.

Tại sao các phe vẫn chưa hòa đàm một cách đứng đắn ? Nguồn tin Bắc Việt ở Balê thường cho rằng vì TT Nixon chưa quyết định dứt khoát về chính sách Đông Nam Á của ông ta: Chính phủ Nixon vẫn còn cùng có liên hệ chặt chẽ với chính phủ Thiệu tại Midway ngày 9 tháng 6.

Nhưng họ cho điều đó cũng không quan trọng lắm. Họ nói rằng theo tin tức họ lượm được ở Saigon, thì người Hoa Kỳ đã chuẩn bị để rút lui dần lúc ra khỏi mối liên hệ cũng không lấy gì làm tốt đẹp đó.

Phái đoàn Saigon thì cho rằng cái chết của Hồ chí Minh làm mất hết uy lực tinh thần của một thân tượng, ở cả Bắc lẫn Nam Việt Nam. Họ cho rằng từ nay khó mà tuyên truyền cuộc chiến tại VN là một cuộc chiến tranh giải phóng, bởi vì chính mình ông Hồ mới có thể gọi là một lãnh tụ vừa Quốc Gia vừa Cộng Sản. Theo giới chức Saigon, mọi người sẽ thấy rõ là tập đoàn lãnh đạo Hà Nội chỉ là C.S.

Trưởng phái đoàn VNCH, ông Phạm Đăng Lâm, cho rằng sau một thời gian bất động về ngoại giao, Cộng Sản sẽ trở nên ung rán. Chiến trường miền Nam sẽ đổi thành cuộc chiến du kích đối khi kéo theo vài trận đánh lớn. Viện trợ của BV sẽ giảm đi vì sự khó khăn ở miền Bắc.

Theo tờ trình mà phái đoàn Việt Nam nhận từ Saigon, cũng cuộc «Việt Nam Hóa» đang tiến triển mạnh hơn là ship độ vận mong mỏi. Theo nhịp độ quân lực VN thay thế vào vai trò quân đội Mỹ, chính phủ ông Thiệu sẽ mạnh mẽ hơn về chính trị. Trong bối cảnh đó, CS sẽ phải tỏ ra có thiện chí muốn nói chuyện trực tiếp với Saigon. Lúc đó một trong những đề nghị của ông Thiệu là tổ chức tuyển cử trong khuôn khổ hiến pháp và luật lệ hiện hành có thể [illegible] nên một vấn đề trọng tâm.

Nếu người ta hỏi các viên chức trong phái đoàn Hoa Kỳ về hiện tình cuộc hòa đàm Ba Lê, câu trả lời thường như sau : «Cho đến nay, chúng tôi không thấy có dấu hiệu gì chứng tỏ người Cộng Sản muốn thương thuyết. Dĩ nhiên, chúng tôi hy vọng một ngày kia họ sẽ tỏ thiện chí. Họ sẽ phải hiểu rằng dù chúng tôi có mềm mỏng bao nhiêu về giải pháp chính trị sau cùng cho miền Nam VN, chúng ta không thể bỏn vẻ giải pháp ấy nếu họ không muốn nói chuyện với chính quyền dân cử hợp pháp của Cộng Hòa VN».

(CÒN NỮA)

TIN TỨC VÀ SINH HOẠT PHONG TRÀO QUỐC GIA CẤP TIẾN

MỜI HỌP ĐẠI HỘI Tổng-Bộ Văn-Hóa G.D.

Tiến trong mới toàn thể Giáo Chức và Văn Nghệ Sĩ đoàn viên Phong Trào đến họp tại Trụ Sở Trung Ương số 242ter Phan đình Phùng Saigon, vào lúc 9 giờ sáng ngày Chủ Nhựt 14-12-1969.

Chương trình nghị sự

— Cơ cấu tổ chức khối Văn Hóa.

— Bầu [illegible] những chức vụ trong khối Văn Hóa

— Thành lập các Uỷ Ban chuyên môn.

— Sinh hoạt của Tổng Bộ.

Chủ Nhiệm Tổng Bộ Văn-Hóa Giáo Dục

LÊ-THANH HOÀNG-DÂN

THÔNG BÁO số 19

Tỉnh bộ PTQCCT Bình Định vừa tổ chức một cuộc họp đặc biệt vào ngày 20-11-69 tại trụ sở của Tỉnh bộ số 21 Nguyễn [illegible] Trữ Qui Nhơn.

Thành phần tham dự cuộc hội thảo nầy gồm toàn thể Ban chấp hành Tỉnh bộ, Ban chấp hành các quận bộ An Tức, Bình Khê, Phù Mỹ, Phù Cát, Hoài Nhơn, Tam Quang và đại diện các khu bộ, chi bộ đặc biệt, tổng cộng trên 80 chiến hữu.

Cuộc hội thảo đặt dưới quyền chủ tọa của ông Minh Nhật, phó chủ nhiệm Tổng bộ Tuyên Nghiên Huấn kiêm ủy viên đặc trách Liên tỉnh Nam Trung.

Các tỉnh bộ PTQCCT Phú Yên, Kontum và Pleiku cũng gởi đại diện đến tham dự.

Sau khi thảo luận các chiến hữu đã cơ sở biết rõ về sự hoạt động và phát triển của PT trên toàn quốc cũng như ở hải ngoại, ông Minh Nhật bắt đầu thuyết trình những nhận định của PT về các vấn đề thời cuộc quan trọng.

Các hội thảo viên phát biểu ý kiến rất sôi nổi và cởi mở.

Cuộc hội thảo kéo dài từ 9 giờ sáng đến 05 giờ chiều (chỉ nghỉ 15 phút để ăn bánh mì thay cơm trưa lúc 12g).

Toàn thể chiến hữu hết sức tin đồng lập trường và thái độ của chủ tịch đoàn TƯ Phong trào trước các vấn đề thời cuộc quan trọng nói trên.

Thông báo đời địa chỉ :

Tỉnh bộ PTQCCT Kontum trân trọng tin cho qui chiến hữu biết Trụ sở Tỉnh bộ Kontum đã dời về số 6A Đường Phan thanh Giản Kontum kể từ ngày 29-11-1969. Quý chiến hữu cần liên lạc, xin hãy đến Nguyễn văn Nên, thư ký của Tỉnh bộ.

Những bí ẩn chưa hề tiết lộ trong 5 CUỘC ĐẢO CHÁNH ★★★ VĨNH LỢI

CUỘC ĐẢO CHÁNH 11-11-60 CỦA NHÓM SĨ QUAN DÙ

Ngày đại nhất của Tổng Thống Diệm.

(TIẾP THEO)

Trung tá Vương văn Đông qua lúc gặp gỡ đầu tiên thái độ và lập trường của ông đã cùng với Ông Đặng Cách Mạng và nhóm Binh chủng dù Tổng Thống Diệm Nhưng đối với phe quân sự, Trung tá Vương văn Đông lại cần trở phương cho mọi cuộc đảo chánh, qua thái độ của ông thì sự thành công kể như đã ở trong bao tay. Thật vậy, giữ phái đó hoàn cảnh thì anh em Tổng thống Diệm khác nào cá nằm trong rọ chỉ cần chờ dập đầu nữa là xong.

Tại sao Trung Tá Đông ngăn chận cuộc tân công?

Nhưng điều khó hiểu cho mọi người là tại sao Trung tá Vương văn Đông lại ngăn chận cuộc tấn công đơn nhất của Phe Nhảy dù vào Dinh Độc Lập.

Một mặt, khi tiếp xúc với ông Võ Văn Hải, có ý hiểu diện của Đại tá Nguyễn Chánh Thi, thì Trung tá Đông nhớt định thành toàn chế độ, không có một đưa hiểu nào chứng tỏ ông chấp nhận một cuộc thương thuyết.

Nhưng đối với phe quân sự, Trung tá Vương văn Đông lại cần trở phương cho mọi cuộc đảo chánh, qua thái độ của ông thì sự thành công kể như đã ở trong bao tay. Thật khó hiểu thái độ của Trung tá Vương văn Đông, vì trước giờ gặp ông Võ Văn Hải, ông tá đã cho đây là lần chấp nhận cho một cử chỉ lại nói nào tỏ vẻ chấp nhận một một cuộc thương thuyết, ngược trái của nói chấp nhận cho ông Hải liên lạc với Tổng thống Diệm và liên lạc trở lại với ông ta.

Một người thân cận với Thiếu tá Trần văn Hai, người đã thuyết phục tân gọng thành Công Hòa để lại ông Hiếu tá Đỗ đã rơm rớm nước mắt khi thuật lại sự thất bại của cuộc đảo chánh năm 1960.

Ông ta cho biết sau khi thành công ông chiếm trường Thành Công Hòa, ông đã cho phóng thích một số lớn binh Liên Binh Phòng Vệ Phủ Tổng thống đảo trú tại đây. Nhưng khi thấy trong thành phố một số binh gồm hơn 20 chiếc tăng không biết của phe Dinh Độc Lập chưa bao giờ ra lệnh chạy tới binh sĩ chưa kịp phòng thích lại. Tập hợp by trở chân Dinh Độc Lập bởi ai biết được đâu đến nổi lưu vong với [illegible] người. Riêng tôi thì sống [illegible] Thông tá con người [illegible] Thiếu tá P. T. Ái đã chánh thất bại và bị giam trong nhà tù, cũng tức tối nói với các chiến hữu trong quân đội là hết rồi mà không sao tấn công vực vì Vương Văn Đông cư bảo chỉ đợi hiệu.

Một việc chắc chắn nhất là qua những cuộc tiếp xúc trực tiếp với những người đã tham dự cuộc đảo chánh, hay giám sát nghe ngóng, những kiến thức lượt lại của người người trong cuộc thì cho đến không hơn 10 giờ sáng ngày 11-11 chưa có một cuộc tấn công nào với phía Tổng thống Diệm để đề nghị một cuộc thương thuyết giữa đôi bên. Phía TT Diệm cũng thế Liên lạc duy nhất có thể nói là cuộc tiếp xúc thương thuyết giữa đôi bên Phía TT Diệm và Khánh và ông Võ Văn Hải, và ông Hải cũng chỉ nhận được thì bão phái tiếp tục theo dõi tình hình và bảo cho chín Dinh Độc Lập biết các biến chuyển.

(CÒN NỮA)

*Đọc giả nhớ đón mua «5 CUỘC ĐẢO CHÁNH, Quyển 1 —

HINOMOTO ★ HINOMOTO ★ HINOMOTO ★ HINOMOTO ★ HINOMOTO ★ HINOMOTO ★ HINOMOTO ★ HINOMOTO

HINOMOTO

HIỆU MÁY CÀY ĐƯỢC CHÁNH PHỦ NHẬT BỔN BAN KHEN VÀ ĐƯỢC HOAN NGHÊNH NHỨT TẠI HỘI CHỢ CƠ KHÍ QUỐC TẾ TẠI OSAKA NĂM 1968

CÀY MÁY NHỰT BỔN TỐI TÂN NHỨT !

Được tín nhiệm khắp nơi trên thế giới

CANH TÁC DIỆN TÍCH RỘNG LỚN không mệt nhọc

- *Máy Cày 4 Bánh kiểu MB-Diesel rất mạnh, điều khiển dễ dàng không cần chuyên môn.*
- *Cày xới hữu hiệu trên đất khô rắn, đất đồi núi, ruộng ngập nước.*
- *Một kiểu máy cày đa dụng : Cày, bừa, xới đất, làm giồng, vét rãnh, đào củ, cắt cỏ, tưới phân bón, gieo hạt, kéo máy phát điện, máy xay lúa, máy bơm v.v.*
- *Khả năng canh tác rất cao : Cày bừa được từ 3 đến 4 mẫu tây một ngày làm việc trong 7 giờ.*
- *Với đất đã cày vụ trước, chỉ cần xới đất với giàn lưỡi xới đặc biệt của Cày máy HINOMOTO là đất tơi, cỏ bị bầm nát, đất sẽ nhuyễn tơi để trồng trọt được ngay.*
- *Nhiều phụ tùng phụ thuộc đặc biệt : Thích hợp mọi công việc canh tác.*
- *Đàn bà và trẻ lớn cũng có thể điều khiển dễ dàng không tốn sức không mệt nhọc.*
- *Giàn xới tháo ráp rất dễ dàng mau chóng*
- *Phụ tùng thay thế bảo đảm*

Cày Máy 4 Bánh

KIỂU MB-DIESEL 9-11 MÃ LỰC
MÁY NGUỘI BẰNG QUẠT GIÓ, KHÔNG CẦN NƯỚC
TỐN RẤT ÍT NHIÊN LIỆU
GIÁ PHỎNG ĐỊNH VN 206.000.

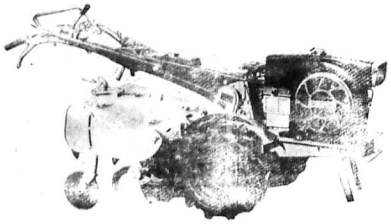

CÀY MÁY HINOMOTO BỀN BỈ — NĂNG XUẤT CAO XỬ DỤNG DỄ DÀNG

GIÁ LẠI RẤT RẺ TIẾT KIỆM CHO NÔNG DÂN

ĐỂ PHÁT TRIỂN NÔNG NGHIỆP

MÁY CÀY TAY

KIỂU HR-FE 7-9 MÃ LỰC CHẠY DẦU DIESEL. MÁY NGUỘI BẰNG QUẠT GIÓ KHỎI CẦN ĐỔ NƯỚC, SÁNG CHẾ VỚI KỸ THUẬT KỲ DIỆU
GIÁ PHỎNG ĐỊNH VN$ 195.000

*

Giấy phép nhập cảng đã được cấp phát. Xin đặt hàng ngay nơi các đại lý « HINOMOTO » trong toàn quốc !
Nhà sản xuất, TOYOSHA CO, LTD OSAKA JAPAN.
Nhà cung cấp TOYO MENKA KAISHA, LTD OSAKA JAPAN

Xới đất với giàn cày quay

Cày cối và bừa canh 2 luống

Trang đất

Làm luống (làm giồng)

Cày ruộng ướt có bánh xe sắt

Đào củ

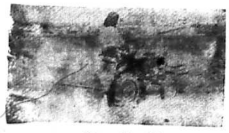

Rắc phân bón

Cày tay tự động không cần người điều khiển

Cắt cỏ

TỔNG ĐẠI LÝ TẠI VIỆT NAM :

Đông - Nam - Á Công - Ty

63 Đại lộ Nguyễn Huệ -- SAIGON
Điện thoại số : 23.530

HINOMOTO

Là hiệu Cày Máy duy nhứt được Chánh Phủ Nhật Bổn công nhận là có nhiều đặc điểm ưu tú

HINOMOTO ★ HINOMOTO ★ HINOMOTO ★ HINOMOTO ★ HINOMOTO ★ HINOMOTO ★ HINOMOTO ★ HINOMOTO

Nguyên tác: NGÔ-LÂU CƯ-SĨ

Cô Gái KỲ BẮC

Dịch thuật: HÀN-GIANG-NHẠN

HỒI 15
CÁCH CHỮA BỆNH CÔNG PHU CỦA LÃO NGÔN

(TIẾP THEO)

Lão Ngôn cũng chưa hề cậu tới quang cảnh trong việc. Công việc đóng kín nên không nhìn rõ tình hình bên trong. Chẳng nghĩ ngay tới việc nay tất có điều chi bí mật.

A Liệt ngăn ngừ không dám thiện tiện sẵn vào. Chàng cần đang ngự ngồi, bỗng thấy một dân chúng nhìn lòng sốc sở không biết tự đâu bay đến sà xuống.

Trong đám chúng nhộn nhạo có một con đông trên bờ tường. A Liệt mới nhìn tường là con Anh Vũ, nhưng nhìn kỹ lại thì thành phẩm. Cho chim mẫu sắc rực rỡ đi gần lại. Lông đuôi có nhe ra dài chẳng nên thước Tuy lông nó không sặc sỡ bằng con công, nhưng có nhiều điểm tương tự. Lông đuôi nó xòa ra cụp vào hai bên những tiếng lách cách. Dân chúng đã xả xuống viện hay giờ lại bay lên lượng vòng trên ở không gian.

A Liệt sắt lấy lòng kỳ tự hỏi :

— Con chim sặc sỡ này lúc xuất đuôi xẻ cụp lại bật lên tiếng lách cách, phải chăng đó là em hiệu để kêu đồng bọn tiến đi. Vậy nay thật kỳ dị. Không biết chim này là loại gì ?

Con chim đông trên một tường ở lòng cả, kêu quác quác tựa hồ như trêu gẫn điều chi.

A Liệt bụng bảo dạ :

— Mình không đại mà giây với nó, biết đâu nó không mở mắt chỉ nhanh đuổi mà. Coi hình tích dân chúng nay rất khả quái, đường như muốn đánh cắp vật gì. Chắc trước nó đã đến đây và bị Ngôn lão bắt đánh đuổi, nên bây giờ nó phải e dè.

Rồi chẳng tự nhủ :

— Ta không thể bỏ qua vụ này, vì Ngôn lão bắt đối với ta nếu là thầy trò, nên là bạn hữu. Ta đã đến đây mà để dân chim ăn cắp thực vật gì quý trọng là không phải đạo.

Chàng liền đẩy cửa viện, chưng trong cảng cái then, chẳng không biết phải làm thế nào để mở ra.

Đám chim vẫn hay hiệu tiếng không đường như để cho chàng bỗ đi rồi chúng mới sà xuống.

Chàng cho là việc quái dị, nhất định theo dõi để chàng để xem cứu cánh. Cảng tìm thấy gốc tường trên lên ngó đầu tường vào thì trong sân viện có mọc xanh ngát, cao tới một thước, cui rất ngoạn mục.

A Liệt chưa từng thấy đám cỏ nào xinh tươi như thế bao giờ, bất giác chàng ngẩn người ra một lúc mới nhìn đến xét nhìn quanh viện thì thấy thể nào cũng có gió để mà trường. Chẳng biết ngày nhưng mùa trường nay dùng để che đậy khi trời nắng quá hay xuống tuyết, đặng bảo vệ cho cỏ xanh tươi.

A Liệt nghĩ tới lão Ngôn bảo nó đem cỏ cũng phu như vậy, tất nó không phải là thứ cỏ thông thường. Chẳng kiếm một cây gậy chống vào tường để trèo vào trong. Vạn nhất đám chim sẻ xuống mà thì trong tay cầm gậy liệng cũng phải chắc ăn hơn.

A Liệt vừa tiến vào đám cỏ, chẳng phát giác ra hai điểm là trong đó có có dựng những phiến đá để bước chân đi vào, không dẫm lên cỏ. Hai là đám cỏ này đã kết rất nhiều trái mà cỏ vẫn xanh nên dùng người nhìn không rõ.

A Liệt chưa mấy ngỡ con chim trên tường, vung gậy lên quát :

— Phải chăng bọn mi muốn ăn cắp những trái cỏ này ?

Con chim kia quay lại ngó chàng. Đám lông ở cổ lớc sù ra lớc cụp lại không biết nó vừng hay nổ giận.

A Liệt thấy chim không đám sà xuống mới bơi yên cũng. Chẳng cứ xuống ngồi đám cỏ thì thấy hình như chưa bị chim nào lên cho gây nát.

Chàng liền bước lên những phiến đá đi nhìn khắp đám cỏ một lượt.

Đồng nghe chim vẻ cảnh phanh phách, chẳng ngông đầu trông ra thì thấy con chim ở trên tường đã sà xuống đám cỏ mà lấy một trái cỏ lập tức bay vô một tường.

A Liệt nổi giận vung gậy quát mắng :

— Mi mà cũng ăn cắp lão nữa là ta không tha đâu.

Ta thay ! Con chim đông ở ở tường bàu lên một tiếng như tiếng chẳng nghe rất lạ tai. Nhưng nó vẫn cánh bay đi không thấy đâu nữa. Đám chim kia cũng bay theo rồi mất hết vào phương trời xa lắc.

A Liệt ngẫn người ra, miệng lẩm bẩm :

— Giống chim này thật là kỳ ! Tiếng hót rất lạ tai, đường như không phải loại ác điểu.

Chàng từ từ lui ra khỏi đám cỏ rồi đóng cửa viện một lúc nữa.

Đợt nhiên cảnh cổng kẹt mở, lão Ngôn lật đật chạy vào. Bữa nay vẻ mặt lão rất khó coi. Lão vừng vực đến gần tuyên mắt lên nhìn chàng.

A Liệt thấy vẻ mặt lão bàng hoàng thì hình hài vô chung. Chẳng vội giải thích.

— Xin lỗi lão bá ! Tiểu tử đã vô tình tiến vào đây.

Lão Ngôn kịt nhìn mấy tiếng rồi ngồng đầu nhìn bên phải.

A Liệt cả kinh nghĩ thầm :

— Tế ra lão bá thích đám chim kia mà bị tu dưỡi đi hết rồi. Vườn trái xanh ngát cao xa muốn đặn, lão Ngôn đoái trông bên phải mà hãy chim sặc sỡ đã biệt tích. Lão quay lại ngó A Liệt bằng cặp mắt bán buồn.

A Liệt tuy rất đãi hèn khoan nhưng chẳng thể im tiếng liền nghiêng mình thì lễ mà :

— Tiểu tử thấy trong viện nay trồng toàn cỏ lạ và đã kết trái. Tiểu tử nghĩ rằng lão bá vì tại tàn quý vô cùng của lão bá, chỉ sợ bầy chim sẻ xuống ăn hết, nên vượt tường vào đây...

Lão Ngôn tức quá cho đám chim quấy quậy.

A Liệt lại nói tiếp :

— Giả tỷ tiểu tử biết lão bá mong bầy chim nay đến ăn trái có thể đã liệu mặt đến đây cũng không đám quấy chiếu.

Nét mặt chàng lộ vẻ vừa khuấy sự vừa thành thực hối hận. Lão Ngôn thấy vậy cũng bớt giận được vài phần, gục gặc cái đầu bường tiếng thở dài, hỏi lão mới lên tiếng :

— Bây chim nay màu sắc khác thường là loại chim sinh sản ở miền Đông Hải, ít khi chúng bay vào cái nhân hoàng. Trong có thể chắc chúng là thứ Thái Văn, bên tính thông linh lại biết tiếng người...

A Liệt ở lên một tiếng ngẩn lời :

— Tế ra chúng biết tiếng người, nên ngôn tiếc tớ quát mắng mà bay đi.

Lão Ngôn nói :

* * CÒN NỮA

---

(99)

CHƯƠNG VI

Đến lúc nay đại dự, Tâm mới thấy lòng trông. Phu sẩn cho Thầy thì đã rồi. Nhưng lão sao cho nàng nông trong khi mặt tay cần nàng phải đuổi thằng ra để tiếp sước biểu. Nàng không thể nào cực nhọt nghĩ đây được.

Ông ra hiệu cho Ái đi pha trà. Một lúc sau, nó bê ly nước lại. Tăng quả, ông đánh phải mức tăng mường nữa để cho Thầy nếng.

Nếu mọi chuyện bình thường như ngày xưa thì điều nay chẳng có gì đáng cho ông phải nghi ngại. Nhưng đêng nay, những ý nghĩ khác đã hiện đến không trăng gì với dại dự Tâm mà nó cùng đến cả với Thầy. Do đó, cả hai đều ngượng ngùng.

Thầy cố gắng nuốt vài mường trà rồi lắc đầu tỏ ý từ chối, không ăn thêm nữa.

Đại dự Tâm muốn ép Thầy ăn thêm nhưng cái cảnh ngồi đó từng mường nữa đã cần lòi ông.

Ái đưa cho thị chiếc khăn mùi nga. Nhìn vẻ mường nữa nên Thầy hơi lại sức, nàng nắm chiếc khăn đưa lên lau sơ trên mặt và lau quanh miệng. Sau đó, nàng buông chiếc khăn, rồi vẫn lần bàng ngang trên cổ tay Thầy mà nhẹ nhàng cầm.

Cử động này làm cho Thầy cảm thấy một mối và nàng cũng thấy hình như vết thương mình không nhẹ.

Cặp mắt nàng thoáng hắt gặp chai nước biểu treo tòn ten trên đầu giường. Hình ảnh gợi nàng nhớ cảnh trong phòng hồi sinh trong bệnh viện Cộng Hòa lúc nàng cùng Tuyết đi thăm Tế.

Ở đó, nghe người ta nói vậy. Toàn là những người mạng sống chỉ như mảng treo chuông. Có nhiều người hồi trưa còn nở sự cười thật tươi với người yêu khi từ giã ra về. Chiều lại, tức chỉ ba giờ đồng hồ sau thì bọ đã không cho nên vẻ khi người yêu lại, chỉ được nghe một câu gọi lớn : «Ông ơi mất rồi, hiện ở... nhà xác.»

Nhớ lại những câu chuyện ấy. Thầy bết rùng mình, nỗi lo sợ lại bao trùm lấy nàng.

Bằng một hành động gần như vô tư thức, nàng nắm tay dại dự Tâm, nói giọng run run :

— Cậu Tâm, nếu chưa có mệnh hệ nào, xin cậu lo lắng em Ái giùm cho chăng. Kẻo sau nầy nó không biết nương tựa vào đâu và cuộc đời nó... sẽ khổ lắm.

Đại dự Tâm cảm động, quên cả những ngượng nghịu từ lúc lâu nay. Ông nắm tay Thầy :

— Thầy yên trí, chẳng nghĩ ngợi vẩn vơ có hại cho sức khỏe, không có sao đâu.

Thầy vẫn không rời bỏ ý nghĩ của mình, nàng lập lại câu nói :

— Nhưng cậu hãy hứa trong mọi trường hợp, cậu trông nom Ái đừng để nó khổ.

Đại dự Tâm gật đầu vả bằng giọng chân thành, ông nói với Thầy :

— Thầy cứ yên tâm, bất cứ trường hợp nào, hoàn cảnh nào... Đến đây ông ngừng ngừng. Từ trước đến nay, không mấy khi ông xưng «cậu» với Thầy và Ái mà thường nói trống. với Thầy và Ái ông cũng không gọi bằng danh từ nhất định. Khi ông gọi tên, đôi lúc gọi chàu hay gọi là mấy hoặc không hay.

Bây giờ, trước một câu chuyện quan trọng, lại ở trong hoàn cảnh quá đặc biệt, ông tìm ra được một tiếng tự xưng cho đúng với vai trò của mình.

Tiếng «cậu» là tiếng có thể dùng được, tạm được, nhưng ông không muốn dùng nó. Ông không muốn dùng nó nữa vì nó làm cách biệt Thầy và ông, điều mà không bao giờ ông muốn.

Sau vài giây, ông tiếp :

— ... Và thế nào đi nữa, tôi cũng vẫn là người tận tình, luôn luôn tận tình giúp đỡ Thầy và Ái.

Thầy mấy mấy đôi mắt đánh mối lấy cảm ơn, nhưng đại dự Tâm hiểu thế và chận lại bằng câu nó tiếp theo :

— Tôi coi đó là bổn phận của tôi.

Tiếng «bổn» thoát ra một cách thật tự nhiên khiến ông Tâm thấy nhẹ nhàng người.

Tự xưng như vậy, ông đã giản tiếp cho Thầy hiểu là trước mắt ông, nàng không phải là một đứa chiếu hề đại, đứa chưa của cái thờ hợ bỗ mà đã có khả công sức tìm cũng chưa chắc đã định được vì thế một cách rõ ràng.

Trước mắt ông, dưới cái nhìn của ông, Thầy là một cô gái, một người trưởng thành và cầu chuyện trao đổi là một câu chuyện của các người trưởng thành với nhau.

Bàn tay của đại dự Tâm vẫn còn nắm trong tay Thầy, nàng siết chặt bàn tay ấy lại như người chết đuối siết chặt vì bám lấy mảnh gỗ trôi giữa giòng. Siết lấy để bám vào cái sống và tin tưởng đó là mọi là nơi sống duy nhất của mình.

Giọng Thầy nghẹn ngào cảm động :

— Cậu Tâm...

Tiếng cậu thật nhỏ, chắc không phải là dụng ý của Thầy, nhưng quả đại dự Tâm chỉ nghe được tiếng cậu mà thôi.

Nhịp tim ông đập mạnh, rồn rã trong khi Thầy tiếp :

— Trên đời nay, bây giờ và cả về mai mái về sau nữa, chỉ có cậu là người thương Thầy và Ái mà thôi.

— Tôi hứa chắc như vậy và đó là điều chắc chắn.

Thầy ngước mặt lên nhìn đại dự Tâm. Gương mặt của người đàn ông trên ba mươi, gần bốn mươi ấy chứa đầy cương nghị.

Nếu nhìn chung theo dưới mắt chúng tôi cho một sự tin tưởng lôi, thành thực trước những đó là người nghiêm chỉnh.

Đôi mắt không sáng rực, không trong sạch như của những người trẻ tuổi, nó sâu thẳm và có cái nhìn như xuyên thấu vào trong tâm tư của người khác.

* * CÒN NỮA

Mùa Rụng LÁ XANH

TRẦN THANH

— ... Và thế nào đi nữa, tôi cũng vẫn là người tận tình, luôn luôn tận tình giúp đỡ Thầy và Ái.

Thầy mấy mấy đôi mắt đánh mối lấy cảm ơn, nhưng đại dự Tâm hiểu thế và chận lại bằng câu nó tiếp theo :

— Tôi coi đó là bổn phận của tôi.

Tiếng «bổn» thoát ra một cách thật tự nhiên khiến ông Tâm thấy nhẹ nhàng người.

Tự xưng như vậy, ông đã giản tiếp cho Thầy hiểu là trước mắt ông, nàng không phải là một đứa chiếu hề đại, đứa chưa của cái thờ hợ bỗ mà đã có khả công sức tìm cũng chưa chắc đã định được vì thế một cách rõ ràng.

Trước mắt ông, dưới cái nhìn của ông, Thầy là một cô gái, một người trưởng thành và cầu chuyện trao đổi là một câu chuyện của các người trưởng thành với nhau.

Bàn tay của đại dự Tâm vẫn còn nắm trong tay Thầy, nàng siết chặt bàn tay ấy lại như người chết đuối siết chặt vì bám lấy mảnh gỗ trôi giữa giòng. Siết lấy để bám vào cái sống và tin tưởng đó là mọi là nơi sống duy nhất của mình.

Giọng Thầy nghẹn ngào cảm động :

— Cậu Tâm...

Tiếng cậu thật nhỏ, chắc không phải là dụng ý của Thầy, nhưng quả đại dự Tâm chỉ nghe được tiếng cậu mà thôi.

Nhịp tim ông đập mạnh, rồn rã trong khi Thầy tiếp :

— Trên đời nay, bây giờ và cả về mai mái về sau nữa, chỉ có cậu là người thương Thầy và Ái mà thôi.

— Tôi hứa chắc như vậy và đó là điều chắc chắn.

Thầy ngước mặt lên nhìn đại dự Tâm. Gương mặt của người đàn ông trên ba mươi, gần bốn mươi ấy chứa đầy cương nghị.

Nếu nhìn chung theo dưới mắt chúng tôi cho một sự tin tưởng lôi, thành thực trước những đó là người nghiêm chỉnh.

Đôi mắt không sáng rực, không trong sạch như của những người trẻ tuổi, nó sâu thẳm và có cái nhìn như xuyên thấu vào trong tâm tư của người khác.

* * CÒN NỮA

Nhảy VỌT

CỦA BÌNH NGUYÊN LỘC

32
CHƯƠNG VII

Cô tư Lê bật cười. Cô theo lời tiết lộ của bà quan tư thì V.M làm nhà lần cả sẽ cam nhông, mà bỏ ngũng lại đọc đường, giữa rừng để xô gạo bao xuống, chớ đâu có mua từng lít một mà các vựa ở đây bán được. Có đưa cô Ut Hut nhiều nữa, được cầm tinh và tin nhiệm của người tiếu thụ trong vùng, nên bà hai Giới mới định loại một kế cạnh tranh ngay hiểm, chớ bà ta mắc mó gì mà xen vào công việc của phòng nhà.

— Được, cô nói, sau vài mươi giây suy nghĩ. Cái quyền đó giá là hai chục ngàn.

— Cô tiếu gì thêm trong vụ sau, mà đòi nhiều như vậy ? Có ba giấy phép thì nên phải đưa ông quan tư bao nhiêu, để tiếu đó không kể thay đổi khi cô X, thay cho cô Y.

Bà hai Giới thấy rằng hai chục ngàn, bà vẫi tới-được, bởi bà quyết định không đưa cho thầy Ký quận đồng xu nào hết, nếu khi bà chắc ăn với cái ngỡ sẩy, thì bà vẫn là lời 50 ngàn rồi vậy. Nhưng bà cứ trả giá.

Cô tư cười rồi đẹp :

— Bà không cần biết công việc của tôi. Đó là cái giá mà tôi ra, mốn hàng đưa gia đó thì bà mua, không đáng thì thôi.

— Cao quá, tôi vẫi không tới.

— Thôi gác chuyện đó lại. Chúng nào bà đưa tiền cho tôi ?

— Một tuần lễ nữa.

— À, cái đó thì không được, bởi đã trễ quá rồi. Tôi cần nội ngày mai. Nếu không thì giấy phép để dành cho bà sẽ mang tên người khác. Đáng lý gì tôi không cần nói nhiều, bởi tôi không thiếu người nhận điều kiện, nhưng không lẽ lại không nói gì với bà mà tôi không giúp, không bảo. Đưa ngày mai, hay tuần sau gì cũng là tiếu ra khỏi tủ. Sao bà lại chần chờ cho lỡ dịp.

Tuy nói thế chứ rất cuộc, cô tư vẫn nhận 10 ngàn để dành cô Ut Hut và chọn người khác thay vào.

Kể ra cô ăn no hơn cả bởi vẫi ba vựa gạo, cô hưởng 160 ngàn, còn cô Khệt chỉ được cô 150 thôi, mà cũng lại nhiều hơn quá rồ rệt.

Nhưng cô phải thờ vơi thầy thông ngôn bởi thầy ta cứ đòi chia hai. Rốt cuộc hai đứng thỏa thuận với nhau là thầy thông ngôn lấy 30 ngàn. Thầy ta đòi chia hai, nhưng không biết tổng số là bao nhiêu cho cô tư thì kẻ gọi tết cả thảo linh để thì, kể cả ông thầy Bạch Mi là thầu ruột của cô ta nữa.

Tối hôm ấy, ông quan tư mới bảo cô Khệt một cái thì cô vừa cười cho lên, vừa nói tay lên đầu nhìn lấy bà bực xuống trao cho bà.

Ông quan tư tết mắt nhìn tiếu cái nhìc «Cam gói» của ông. Cô Khệt nói.

— Bước toa! (Cho anh)

Ông tư cứ cầng lên nuốt tu hơn và hỏi gạn :

— Bước nào ? (Cho tao hả ?)

— Ừ.

— Nhưng tiền ở đâu mầy có ?

— Của bà đưa.

— Bao nhiêu ?

— Bốn trăm nếu chục ngàn.

— Ô ! Nhưng ai đưa ?

— Ba người chủ vựa gạo muốn được giấy phép.

— À, cái đó thì khác.

Ông quan tư ngẫm nghĩ cho trong trăng, chưa biết tục nhâm xá ở đâu, và thấy đó là một cái tội lớn tày trời, nếu ông nhận tiền.

Tuy nhiên ông vẫn đập mau và mạnh. Một viên ai quan tiếp là của Pháp, được trả lương đủ ăn theo hàng khá giả, nhưng không giàu được nhờ công lương. Trong đời ông, ông xỉ không bao giờ có được số tiền lớn như vậy.

— Sao lạ không ? Cô Khệt hỏi.

— Nếu nói là VM thì sao ?

— Thì bắn bể nó, tiền mình cứ lấy.

— Bây. Ai lại ác như vậy.

— Bắn VM đâu có sao.

— Nhưng giết tiền của nó thì ác.

— Như vậy thì trả lại cho chủng con nó.

Ông lo phân đoán để hiểu bỏ của ông, bởi cô Khệt không nên tránh mạnh được như trên đây đâu.

— Cũng không được. Ăn hối lộ xấu lắm.

— Ở đây ai cũng ăn hết.

— Việt Nam ăn, Pháp không ăn.

Cô Khệt xỉ dài một tiếng rồi chỉ vào bàn tiếc khách khách.

— Gì mầy cười.

— Xét ra không biết chớ cón viên thiếu úy phòng nhì, anh ta đã có bạc triệu rồi đó.

Ông quan tư vụt ngẫm vậy hỏi :

— Có thật như vậy hay không ?

— Sao không ?

— À, thầng nầy ngay hiểm, phải điều tra cho ra lẽ mới được.

— Không thể điều tra.

— Sao vậy

— Bởi nó ăn hối lộ để thả những người bị bắt.

— Chuyện ấy vậy mà ngay hiểm.

— Nhưng nó không bỏ thả V.M

— Cho thả ai ?

— Thả những kẻ bị bắt oan chả chăng là vì phải là VM.

— Hay không cũng vậy, nó bị bắt bỏ.

— Bởi không có cớ thể bị bắt bỏ.

* * CÒN NỮA

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI

(204) ● của AN KHÊ

CHƯƠNG XI
KHI NGƯỜI ĐÀN ÔNG GHEN !

Ông bật đăng lại nói với Hảo :

— Chao Hai ! Chau không có duyên phận với, cũng bác, nhưng chau lấy con gái nuôi của ông không... mất mặt chau lắm đâu.

Chẳng đó, mọi người đứng chung quanh đó mới nhìn thấy đặng ý của ông bọc đồng nhìn nhận Thầ lâm nghĩa nếu cũng ông là đề cứu vớt đành giá cho Hảo.

Mọi người thâm phục và khen ngợi ông bọc đồng là can lắm và có lòng nhân hậu, phúc đức. Nhưng không ai hiểu thấu được mưu mô chạy ăn của ông bọi đồng. Nếu không có việc Hảo và Thầ phải kết vàn tình thế bề lang bắt xử nay thì ông bọi đồng cho biết ra nói lâm sao với ông chẳng bác vật Mùi và dân trong điền ông về việc vàng mất rất là quan Đa Dung ?

Ông bọi đồng bảo với ông chẳng bác vật Mùi :

— Thôi, cũng việc cũng tạm tính thu xếp như vậy cho xong đi. Bây giờ mình trở về nhà để tính tới những việc gì cần phải làm...

Ông bà bác vật Mùi cùng về chung ung lầm. nhưng hai ông bà như cả mắc quái, không thể mở miệng ra được gì cả...

Hai Công vẫn tới rồi, thấy mấy người thân tín của chàng rầu ra tìm Dung đã trực về gần đó mặt.

Chẳng liền bảo :

— Bây kêm không ra trong thấy nó sao ?

— Thưa cậu không. Tôi tôi chỉ tìm được chiếc xuống mấy mà thôi.

— Xuống mấy tìm được ở đâu ?

— Thưa cậu, cách con đường lộ ra quận Gia-rai chừng hai trăm thước...

Hai Công bực tức bảo :

— Như vậy là hai đứa nó bỏ xuống mấy để lên đường bộ đón xe đi ra Sốc trăng hay là qua thăng Cần Thơ rồi. Không chừng chúng đón xe nhà ra quốc lộ số 4 để đi rồi.

Tư Được khóm năm bảo :

— Cô Hai... đang lầm. Chắc cô Ba đi xe Đại hưng tài xuất.

— Cha, chuyện xe Đại hưng tài nhứt thì khởi hành ở Bạc liêu vào năm giờ sáng, nó chạy qua Cần Thơ là sáng bét... Nếu em tai đi thẳng lên Sài-gòn thì cũng đư thời giờ...

— Không lẽ cô Ba đi xa như vậy ?

— Sao không ? Nó đi trốn, cũng xa nhiều chừng nào, càng yên tâm nhiều chừng nấy... A, cô đưa ngu tới rạp hát lim kiếm thằng kép Trọng Đức không ?

Một tiếu thế bà khác khanh nhiều bảo :

— Dạ, thưa cậu có tới.

— Mầy có gặp thằng đó không ?

— Dạ không.

— Ủa, bao đêm nó nghỉ đâu mà không có ở rạp hát ?

— Dạ, bầu Ánh Hồng cũng biết nữa. Tôi không kiếm thằng đó không thấy đâu hết nên cô bắt tôi ở đó mà đến về...

Hai Công tố mắt ra, hỏi :

— Mầy tới ông bầu ?

— Dạ. Mới đại, lái chịu đâu. Lâm bầu mà không biết đây kép thì tới cũng lạy... Tôi tới bầu Ánh Hồng lại, con đào Nguyệt Hồng tính làm đờ với tôi, tôi giận quá cũng trời luôn nó mà kêu vẻ đây...

— Trời ! Ai biểu mầy làm như vậy ?

Cả ông tướng lập được cũng to, liền cười hỉ hả :

— Dạ, hồng ai biểu tôi hết. Đã là đó sáng kiến một mình ăn của tôi.

— Mầy... Mầy... giết tao rồi ! Mầu ơi, Nguyệt Hồng nó giận tao thì tao cũng đoạt tao rồi. Tao còn biết ăn làm sao, nói lâm sao với nó nữa ? Ủy, thiên địa quỷ thần ơi, mầy trông tao ở hề được sống để đắng lâm sao mà mầy hại tao như vậy ?

Hai Công tức giận nhảy tới đạp cho gã nọ một đạp tế nhào dưới đất. Chẳng đám đã thêm vài cái:

— Bây giờ mầy trói hay ở đâu ?

Cả đó khóc lóc :

— Tôi trói sau... chuồng trâu !

— Cục cưng đã tao mà mầy trói sau chuồng trâu thì chết tao rồi !

MAI TIẾP

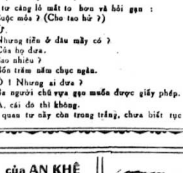

Truyện dài
Trinh thám — Gián điệp — Tình cảm
của TRỌNG NGUYÊN

39

7.— BÔN ĐÀO TRONG ĐÊM TỐI

Trần Lực khẽ đáp :

— Ngày dưới cầu thang có tên Thạch Kim đang đứng cạnh gốc nơi ấy, bởi vậy chẳng ta không thể nào xuống dưới nhà bằng ngõ ấy được !

Ngưng lại một chút, Trần Lực nói tiếp :

— Thật là kỳ lạ ! Mọi hôm không bao giờ có một kẻ nào canh gác dưới cầu thang cả, thế mà hôm nay sao lại có ? Chính lúc vừa rồi, khi tôi lên đây, cũng không có ai canh phòng nơi ấy kia mà ! Chắc chắn là có điều gì bất thường đây rồi chứ chẳng không !

Trần Kiệt cay cú nói :

— Như vậy chúng ta không còn có một biện pháp nào nữa sao ? Không lẽ giờ đây tôi đành phải trở vào trong phòng giam để rồi anh bạn khóa cửa lại để nhốt tôi như cũ hay sao ?

— Không, chúng ta nhớt định phải trên thoát cho bằng được. Đệ-Nhứt-Hiệu chắc hẳn là đã nghi ngờ tôi rồi, nếu tôi ở lại đây, thế nào tôi cũng bị hắn giết chết nữa !

— Vậy thì chúng ta làm thế nào để thoát ra khỏi chốn này bây giờ ?

Trần Lực suy nghĩ giây lát rồi bỏi lại Trần Kiệt :

— Ông bạn liệu có trèo tường được không ?

— Tôi chỉ là chú anh bạn mà thôi, chớ chẳng tôi trèo giỏng gì cũng được hết !

Trần Lực gượng nở một nụ cười và nói :

— Vậy thì tốt lắm ! Chúng ta hãy leo tường mà xuống vậy.

Dứt lời, Trần Lực liền mở cửa một căn phòng cạnh đây, rồi cùng Trần Kiệt đi vào bên trong. Sau đó, Trần Lực mở một cánh cửa sổ ra và nói với Trần Kiệt :

— Chúng ta sẽ leo qua cửa sổ nầy và do ống máng xối mà tuột xuống đất.

Sau đó, chẳng ta vượt qua hoa viên và còn phải trèo tường một lần nữa mới thoát ra ngoài được. Dù sao ông bạn cũng chớ nên lo cho tôi lắm gì, vì trước kia tôi đã từng học về quân sự, nên việc trèo tường đối với tôi chẳng còn thành vấn đề nữa.

Trần Kiệt chỉ gật đầu mà chẳng nói gì. Nhưng trước khi trèo ra ngoài, chẳng không quên để mắt quan sát phía dưới hoa viên.

Quả nhiên, chẳng chẳng hề thấy có một bóng người lẩn vẩn phía dưới cả.

Chẳng vội theo sau bắt đầu cùng Trần Lực trèo qua cửa sổ để do theo ống máng xối mà tuột lần xuống dưới đất.

Nhưn lại người đã tuột đến nơi chẳng mà chẳng hề thấy có sự động tịnh nào thì cả hai cùng vững tâm hơn nữa. Như vậy đã chứng tỏ rằng phía dưới đất quả thật không hề có kẻ địch nào canh gác.

Nay ngày, khi chỉ còn một khoảng ngắn nữa là hai người đã xuống tới đất, đột nhiên có ánh đèn bắt sáng lên và rọi thẳng vào hai người.

Do là một luồng đèn bấm rất mạnh nên anh sáng của nó khiến hai người không khỏi chóa mắt và giật mình.

Trần Lực hết, tay lên một tiếng «chạy» rồi bỗng tay, nhảy đánh phịch xuống đất đoạn phóng mình thật nhanh vào một hàm tàn hoa gần đây.

Trần Kiệt cũng không chậm trễ, buông tay rời xuống đất theo Trần Lực và cùng đều phóng mình vào một hàm tàn hoa gần đó.

Nhưng khi hai người vừa bỏ chạy thì một loạt súng cùng vừa nổ vang lên, phá tan cả bầu không khí im lặng ngoài hoa viên. Hăng chục viên đạn lửa đã bắn ra ào ào cùng máng xối, nơi hai người vừa rời khỏi.

Nhờ tay súng nào bắn hơi chậm, nên cả Trần Kiệt lẫn Trần Lực đều thoát khỏi cái chết vì loạt đạn ghê gớm ấy.

Tuy vậy, Trần Kiệt vẫn không khỏi chân chơn lên đưa đẩy để tránh những đạn của phương thương hoả chạy rất nhanh khiến ông bạn và thêm thăng vào hướng có ánh đèn bấm mà bắn một phát.

Đoành !

MAI TIẾP

CUỒNG KIẾM CÀ

— Tiểu thuyết KIM DUNG
— Bản dịch HUYỀN PHONG

(TIẾP THEO)

CHƯƠNG 17
Chúa Đảo Chích Oanh

Chẳng nghĩ như vậy rồi liền thông thả bước lên nói.

Chàng vừa đi, vừa lo lắng suy nghĩ như người mất hồn, khi chàng lên đến đình nói Thiên Long thì trời đã quá canh hai.

Lão bây giờ, bên bỗ im lặng như tờ. Ánh trăng chiếu xuống sơi mọi cảnh vật, cây cỏ lẫc mờ lẫc tỏ làm cho bầu không khí như càng thêm phần huyền ảo.

Tô người Minh đầu mắt nhìn quanh rồi nghĩ thầm :

— Không biết hiện tình của Mẫ Mẫ ra sao và hiện giờ người đang ở đâu ?

Nhưng chẳng lại nghĩ nếu cứ đứng thơ như lời của Đại Tỷ Tỷ nói thì nhà Thập Bách Niên thì bệnh tình của Mẫ Mẫ sẽ không đến nỗi nào và gã Chưởng môn của phái Thiên Long đã nói là nếu sáng có lại nữa nữa. Xem như vậy, Mẫ Mẫ sẽ còn không đến nỗi nào.

Chàng lại suy nghĩ rồi đây không biết phải ăn làm sao nói làm sao để giải thích với Mẫ Mẫ về trường hợp chẳng đã thương bà ta, suy cùng chẳng là một sự vô tình, nhưng dù sao, tội của chàng đối với bà ta để việc xảy đã nhiều không phải ít nhỏ.

Nhưng rồi chàng lại nghĩ nếu ta cần sống sót Mẫ Mẫ hãy bỏ vô công trong người ta đi. Như vậy đã có thể chàng tỏ tâm lòng của ta đối với Mẫ Mẫ như thế nào rồi.

Nghĩ như vậy rồi chàng liền yên lòng ngay.

Chàng lại đưa mắt nhìn kiếm đảo đúc xem nơi nào có ánh đèn để lập tức xem bà Mẫ Mẫ mà nhân nghĩ ở nơi gian phòng nào.

Chàng bỗng thấy lại, cũng nói ấy, cách đây chỉ có mấy bước chẳng đã là trước phòng Thiên Long giờ bây đã chẳng đã chết thế mạng cho người Chưởng Môn của bọ.

Giữa lúc đó, Tô người Minh chợt giật mình khi nghe thấy đâu đây như có tiếng nói chuyện rủ rỉ.

Chàng nhờ có nội lực rất thâm hậu nên mặc dù tiếng người nói, chuyện rất xa và nhỏ, chẳng vẫn nhận ra được.

Chàng giật mình kinh ngạc nghĩ thầm :

— Tại sao giữa lúc đêm khuya khoắt mà lại có người nói chuyện như thế nầy là ý gì !

Chàng liền yên lặng để nhận phương hướng rồi lặng lẽ lần mò bước tới phía đó mà nghe ngóng.

Chàng lách qua ba cụm cây rậm thì đồng lại và nấp ở sau một bụi cây rậm rạp để quan sát.

Chẳng đây, trước mặt chẳng, dưới ánh trăng đãi bàng bạc như nước vừa lăng có ba bóng người đang ngồi trên ba phiến đá nhỏ to trò chuyện.

Chẳng đánh thần nhìn kỹ thì hiểu ba người nầy là ba đứa gã.

Chẳng không khỏi giựt mình kinh ngạc nghĩ thầm :

— Ngũ lão bị Mẫ Mẫ bắt rồi, bây giờ sao lại còn ngồi đây gã nữa nghĩ ở đây ? Nếu như vậy thì ra phái Thiên Long có đến những Bát lão chứ không phải Ngũ lão sao ?

Chẳng lẫn đưa hơi thở ra nhẹ nhẹ và im mình sau bụi cây rậm rạp để quan sát lắng tai nghe xem ba cái những gì nói nhau.

Nhưng Tô người Minh thất vọng ngay khi nghe ra những gì nầy không phải là người của phái Thiên Long và chẳng phải là đều ta lạ mà chính là Hồ Bạch Lão Nhân và anh em Nhật Nguyệt đồng tử.

Chẳng thấy đang ở đó của cả ba người đều có vẻ nghiêm trọng thì không khỏi giật mình nghĩ thầm :

— Không biết tình mạng Mẫ Mẫ có bị mệnh hệ gì không mà xem bộ họ có vẻ bi mật như thế nầy ?

Chẳng nóng lòng đã toan nhảy ra để hỏi cho sự nhưng lại thôi.

Vừa lúc, nghe tiếng Hồ Bạch Lão Nhân nói :

— Xem tình như vậy đã biết Tô phong Bí kíp là chuyện có thật chứ không phải là chuyện đàm tiếu thôi. Chẳng giang hồ và oai lực của Tô phong Bí kíp thật là ghê gớm không ai có thể lường được.

Luồng kiếm khí ấy nếu người bị trúng phải không phải là Mẫ Hồn bảo chủ thì có lẽ đã bị tàng mạng rồi !

Chẳng nói thờ người thêm :

— Thì ra bọ đang bàn tán với nhau về cái vụ Tô Phong Bí Kíp gì gì đó đây !

— Ơc to mà nói lớn, chẳng cũng muốn biết Tô phong Bí kíp là cái gì nên lớn im lặng dừng lắng tai nghe.

Lại có tiếng của Tạ kim Đông lẫy ở thắc mắc nói :

— Thì chuyện Tô phong Bí kíp là chuyện có thật chớ có ai nói là chuyện huyễn hoặc gì đâu. Nếu không có thật sao tất cả các nhân vật tầm tiếng trong vô lâm phải ngày đêm lưu tâm đến nó !

Chỉ có một điều là là không hiểu tại sao thầng tiểu quỉ họ Tô ấy lại học được Tô phong Bí kíp và ai là kẻ dịch thân truyền thụ cho ?

Tạ kim Bạch lão nay cũng ngẫm nghĩ :

— Có khi y toán thân đã mang tuyệt kỹ mà mi không biết cho nhận y làm đệ tử. Thật là đành trống qua cửa nhà sẵn ! Lực cuối chết đi được thôi.

Tạ Kim Đông ngẫm ngẫm nghĩ nói vậy thì vẫ vẫ bực bội nói :

— Mẹ kiếp, cái thằng nầy quỷ độ lắm. mới gặp đại ca và tôi ; nó cũng y ngay ngáo ngáo như thợ ngày đã mang ơn tôi rồng vua mới, thì chỗ xuống ! Như vậy mà đại ca nói là trong người y đã có mang tuyệt kỹ ngày cũng không được !

Tạ Kim

VĂN NGHỆ TUỔI VÀNG

Sáng tác vàng **MÙA SANG XUÂN**

★ LA THỊ NGỌC SINH

(TIẾP THEO)

Em chạy vào đục người lấy vòi chia khóa ra mở cửa tìm đến chị Hạnh. Người chậm chạp đi ra sân trong lúc mu chạy-to-ra cũng ra chìa khóa vào khóa.

Nhưng em mở hoài mà cũng chẳng được. Chị Hạnh vừa đến tìm tay vào mở thì khóa bật ra ngay. Cánh cửa bật ra tiếng kêt thật lớn như tiếng chào mừng chị Hạnh vừa đi học xa về. Chị Hạnh bỏ xe ly xuống và ôm em «Ô ! Đây Ly mau lớn quá, ở sao chóng thế.

Oanh nhớ, năm nay chị Oanh về ăn Tết với nhà mình đó Ly ơi ! A ngày em mới sổ sổ người. Em chả thấy người giống đi ít nên cả Người thấy em có lớn không người?

— Có, em lớn thêm một chút nhưng không nhiều thì chả bé được.

Chị Oanh-Hạnh phấp chốc người và thưa «Người ơi, em học chung phòng với Hạnh, ở phải mua kẹo để hỏi đó». Lúc ấy em mới có dịp nhìn chị thật kỹ. Trông chị đẹp và vẻ giới-đi. Em đó cả một khi chị nói cũng đều nhìn em mỉm cười : « Ly lớn gì mà nhìn chị lâm thế, coi chừng chị mắc cỡ chị khóc à nghen !»

Chị Hạnh và người cùng cười rồi cả bên vào nhà. Chốc sau mẹ về, phát em vui vẻ bảo lên ở lê nhớ ngồi cả một cái chị Hạnh và chị Oanh chăng? Em chợt nhớ đến con điểu của Khanh thì đã muộn. Hình như nó cũng chẳng thả điểu vì không có em đi cùng.

Buổi chiều áp tối, em nằm cọi mái mực và say sưa nhìn người thêu hai cây đôi, rồi bắt ghế đến lôn hai bên cửa sổ. Người gật gù, ngẫm nghĩa và chăm chích chỉ lâm. Em hỏi «Người ơi, sang năm người vẫn cho học chứ Hen chứ !»

— Con mê học quá gì ? Mới mái mực có một chút đã than mỏi lưng quá.

Em cắn môi cười khúc khích và đó người :

— Con đó người nhé, vậy chứ «Mẫu cần cần, ngẫu chưa khéo chọc là gì ?

— Ai dạy con nói đâu đó nhỉ ?

— Dạ con nghe chị Oanh đó chị Hạnh bắt đền quá. Đó là câu «mẫu cần đuổi ngẫu chưa khéo chọc» ấy mà.

«Khi qua đi rồi con bắt chợt Người giơ cây gậy lên, dọa làm em hoảng hồn chạy tuốt ra sân. Chị Hạnh và chị Oanh đang nên nhìn em cười đến bò. Thấy em lập lò chị Hạnh ngoắc vào hỏi :

— Ly ơi ! Ly. Em có đâm đầu phóc không nào ?

— Dạ không, nhưng Ly khoái nghe phóc nổ lắm. Hôm qua thằng Khanh nó lén đốt hai cây nổ to lắm chị ơi.

— Ly đừng có đốt nghe, không nghe đâi phát thanh đọc thông cáo sao ?

— Chị Hạnh ôi ! Tối nay chị Hạnh cho em xin một mảnh vải hồng nhé !

— Chi vậy Ly !

— Em làm bông đỏ buộc tóc ăn Tết mà.

— Cho chưa ơi ! Năm nay biết làm đăng rồi à ! Chả bà nâm người Oanh biết không ? Tết đây, ngày mồng một cô bé vẫn đánh một giấc thẳng ngày đến khi Mẹ gọi ra mặc đồ mới, cô bé còn kêu nhựa mấy câu rồi mới ngồi dậy mắt nhắm mắt mở ngáp ngắn ; «em ghét Tết lắm, Tết làm em không ngủ trưa được ấy».

Chị Hạnh nói xong nhẹo nhẹo đuôi con mắt ta và đưa nhìn em tiếp. Em chớp mắt thọn thông và ghét chị ghê. Chị Oanh mím cười dịu dàng :

— Năm nay Ly là người lớn rồi chứ hở, hồ Ly ? Lúc đó người lớn cụm xuống, nhích kiếc nhìn bu đưa rồi cười nhỉ :

— Hạnh lại trêu em nữa rồi à ? Trông dáng mặt nâng nịu của nó là người biết ngay. Nây Ly à ! Thằng Khanh nó gọi em sang nhà nó để nhạo thọ đêm người đó.

Ly vội nhanh rồi cắm đầu chạy ra cổng thăng Khanh cầm cái đầu lớn ngồi sắc đang nói chuyện với mấy đứa nhỏ trong xóm bằng một hành [illegible]

— Của ba tao mua ở Saigon về đó.

Thấy em vừa ra, Khanh vội đưa đầu lên khoe và nâm tay em, kéo qua nhà nó để cắt bưu chung lớ. Những cụm hoa vàng khé nghiêng ngả khi có cơn gió nhẹ qua. Mặc cho thằng Khanh chọn những hoa to để cắt, em cứ nhìn theo cánh bướm trắng chập chờn bay vòng mấy cụng shandong [illegible] hoa thơ trước sân. Khanh nhẹ những trao cho em mấy cánh [illegible] «Mai sẽ Tết rồi, Ly ghé lớ»

Con đường định mệnh

CỦA THÙY-TRANG

(TIẾP THEO)

Văn mở to mắt ngạc nhiên :

— Không có cả nên nhà ? Thế nhà được dựng trên cái gì ?

— Em không biết, em chỉ thấy khoảng bề dưới rộng rãi có những bậc thang đầu xuống phía dưới. Em leo xuống và đứng trước một đường hầm. Em đi lần theo đường hầm đó và cuối cùng gặp một cánh cửa bằng đá. Em đẩy cửa và bước ra ngoài gặp chị đây !

Văn tuy kinh ngạc trước câu chuyện Soya vừa kể nhưng nàng không thể nghĩ ngờ chút nào về sự giải thích cho sự vắng mặt khó hiểu của Mai và Yến. Có lẽ hai bạn nàng mải miết quan sát đường hầm nên chưa trở ra. Nàng nói với Soya :

— Hai chị ấy chắc chắn hiện đang ở trong đường hầm. Soya mày chỉ cho tao cách mở cánh cửa đá kia.

Soya ngoan ngoãn vâng lời Văn. Nó tiến lại cánh cửa đá bao nhiêu, dùng tay đẩy mạnh, rồi nghiêng vai lấy hết sức đẩy cửa. Nhưng cánh cửa mà lúc nãy mở ra dễ dàng cho nó đi qua, bây giờ không nhúc nhích, như đã được gắn liền vào vách đá.

— Sao lạ kỳ thế nầy, nó lắm thâm. Lúc nãy mình mở cả để dàng ở phía trong kia mà.

Văn bước lại giúp Soya đẩy cánh cửa, nhưng cũng vô hiệu.

— Thôi đừng cố sức cửa, vô ích. Bây giờ mình trở lại gian nhà kia. Soya. Mình vào bên trong đường hầm bằng lối đó.

Lúc Văn trở lại tới gian nhà thì ngạc nhiên thấy Soya vẫn còn lực lực ở nơi đang sau.

— Nhanh lên, Soya. Hai chị ấy có lẽ đang gặp chuyện bất thường trong đường hầm !

Soya không tỏ ra vội vàng tí nào. Nó thong thả tới gần Văn nói :

— Chi đưng lo. Các chị ấy chẳng hề gì đâu. Chị Mai có đeo bùa hộ mạng, không ai làm hại được chị ấy. Cả chị Yến cũng thế !

Văn không nghe lời thằng bé, nàng lôi nó đi và nói :

— Một con voi bằng ngà tí hon thì có quyền lực gì đến thế !

Bùa hộ mạng đó linh lắm, chị không biết đó thôi.

Văn biết là khó mà lay chuyển được ý nghĩ của Soya. Nàng thấy lòng tăng không biết phải hành động thế nào, vì nếu dẫn thân vào đường hầm để tìm hai bạn thì biết đâu nàng sẽ chẳng chịu chung số phận với Mai và Yến, chẳng ích lợi gì mà còn nguy hại cho cả ba.

Còn đang phân vân, chợt nàng nghe có tiếng gọi từ phía sau.

Văn lắng tai nghe thì tiếng gọi lập lại lần nữa và lần nầy Văn nghe như có tiếng gọi tên mình. Văn vội quay đầu chạy nhanh về hướng phát ra tiếng gọi và sau một khúc quanh nàng sựt và đâu vào Mai

(CÒN NỮA)

TÍP TỐP Astro Boy Việt Nam

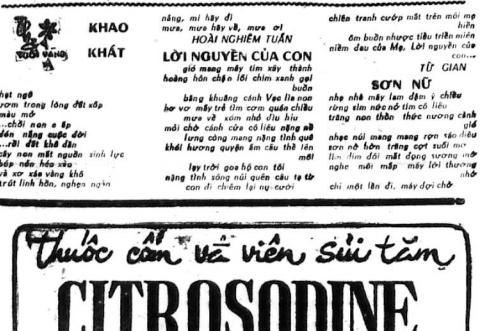

Chuyện nhi đồng QUỐC TẾ

● LINH LAN kể

(TIẾP THEO)

— Như thế càng hay, càng tiện. Nà bác phần bao vì thì hoa nhiều nữ trang đẹp được nhỉ. Còn phần mấy bác lính, thì phải trả phần của các bác ấy. Vậy chúc xinh nghĩ thế nầy tối đêm vào thành người nhóng nữ trang biếu cho chúa thì mấy bác lính mỗi người phải trang thêm cho chúa một chiếc vòng nữa mới được. Chúa thích vòng vàng nhiều thật là nhiều kia bấy nhiêu của bác ít lắm phải thêm nhiều nhiều nữa mới được... Đó, điều kiện đó chịu thì tối mai rày, khi mỗi người lính đi về cửa thành phải nạp thêm một chiếc vòng bằng vàng nữa người sẽ nấy của bác.

— A, điều kiện phải cho thêm nhiều vòng vàng nữa, mỗi người lính phải nạp thêm mỗi người một chiếc nữa...

— Như thế đã mới được, chúa thích nhiều vòng vàng, chúa ngực lắm cơ...

— Thôi cũng được, vậy tối mai nhé, kìa miệng đừng nói lại với ai nhé.

— Phải rồi, tối mai đúng 9 giờ tối, không ai hay biết gì hết đâu, miễn đem đúng số vòng... là xong mọi việc.

Đêm sau, khi màn đêm đã phủ trùm vạn vật. Ta Tuyết nấp mình trong đám bụi rậm quanh thành Vuôn nhìn theo lính dẹt hiệu lịch của Tự Bin, đợi ngọn đuốc sáng trên một thành lâm hiệu.

Mắt tuyết phủ trùm phiếu sao sáng lí tí. Dưới chôm cây cổ thụ âm u, rền lộng tiếng vẻ rầu, như những tiếng nhạc đêm vào màn sương đêm vắng lặng. Tự Bin mơ màng đưa hồn lang lang tận đâu đâu, chẳng nghe gì người những tiếng nhạc của muôn loài... Nàng chỉ thấy, chỉ mơ những vòng vàng chuỗi ngọc. Ô, vàng... vàng... ngọc... ngọc... khắp cả người nàng. Say sưa theo giấc mộng ngọc ngọc, vàng vàng, nàng đã toan phần bội quê hương cha nàng rồi.

Đây, ngọn đuốc sáng lập lòe trên chót thành. Nó đã chói như một trời buổi bình minh ; ngọn lửa hiệu lịnh cho vào thành... Không một tiếng động, từ từ, nhẹ nhàng. Ta-Tuyết cùng đám lính đi vào cửa thành.

— Nhờ lời hứa nghe ông ,dưa cho tôi những nữ trang. Tạt-Bia nói nhỏ qua hơi thở. Và mỗi người lính phải nạp một chiếc vòng nghe nhé không ? Đưa đây.. nạp mau đây

— Nè mấy đứa bây phải nạp một chiếc vòng nghe.. Lời Ta-Tuy nói :

Và ông là người thứ nhứt bước vào ngưỡng cửa thành Rôm, cầm sẵn trên tay một chiếc vòng bằng vàng thật to, thật nặng tua tủa những khúc vàng chạm nhọn thật nhọn ông lấy hết sức lực bình sanh quăng tạc mạnh vào mâm tang của cô bé gái mà vòng, cô ngã lăng ra chết giấc dưới đất, máu bên trang cuồn cuộn chảy tuôn.. Rồi mỗi người lính bước qua, đều quăng một chiếc vòng trên thân mình con gái, theo lịnh của chủ tướng ly. Vòng lục vòng vàng vòng ngọc ngọc đua nhau tua tủa rớt nghập trên trên mặt, trên thân mình cô gái nhưl cái nắt nhỏ vàng lạc lập lánh...

(CÒN NỮA)

Thư từ, bài vở, xin đề TRANG VĂN NGHỆ VÀ TUỔI VÀNG

★ nhựt báo CẤP TIẾN

KHAO KHÁT

hạt ngô
ươm trong lòng đất xốp
màu mỡ
...đổi nan e ấp
đến nặng cuộc đời
...rồi đời khổ dân
cây non mất nguồn sinh lực
bép nắng hóa xác
và xơ xác vàng khô
trắt linh hồn, nghẹn ngào
nắng, mi hãy đi
mưa, mưa hãy về, mưa ơi

HOÀI NGHIÊM TUÂN

LỜI NGUYỆN CỦA CON

giọt mang mây tím xây thành
hoàng hôn chẩn lối chim xanh gọi
buồn
bàng khuâng cánh Vạc lìa non
hơ vơ mấy trẻ tìm cơm quán chiều
mưa về xóm nhỏ đìu hiu
mái cho cành cửa cô liêu nặng nề
lưng công mang nặng tình quê
khái hương quyện ấm cầu thề lên
mới
lạy trời gọa hộ con tôi
nặng tình sông núi quên câu tạ từ
con đi chiến lại ngu cười
chiến tranh cướp mất trên môi mạ
hiền
ôm buồn nhược tiểu triền miên
niềm đau của Mẹ. Lời nguyện cầu
con...

TỪ GIAN

SƠN NỮ

nhẹ nhà mây lam đậm ; chiều
rừng sim nở nở tím cô liêu
trăng non thôn thức vương cành
giá
nhạc núi mang mang rợn vào liêu
sơn nữ bên trăng cợt tuổi mơ
lim dim đôi mắt dọng vương mơ
nghe mối mắp mây lời thương
nhớ
chỉ một lần đi, mây dợi chờ

thuốc bổ ?
CALCIUM CORBIÈRE
* Bổ xương
* Bổ phổi
* Trẻ em mau lớn
* Thêm sức mạnh
BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY.
VIỆN BÀO-CHẾ SIFAPP SAIGON

Entero-sediv
Trị
CÁC CHỨNG: TIÊU CHẢY NGƯỜI LỚN VÀ TRẺ EM. KIẾT ĐÀM, KIẾT MÁU, ĐAU BỤNG TIÊU CHẢY VÌ NHIỄM ĐỘC HOẶC TRÚNG THỰC.
GRUNENTHAL ĐỨC-QUỐC
CÓ BÁN KHẮP CÁC NHÀ THUỐC TÂY

TÂN-TRI
THUỐC BỔ MÁU BÒ
NORMODAUSSE
BỔ DƯỠNG CƠ THỂ
TĂNG THÊM SỨC KHỎE
CÔNG THỨC CUA VIỆN BÀO CHẾ DAUSSE (PHÁP) DO SIFAPP BÀO-CHẾ NHƯỢNG QUYỀN TẠI VIỆT-NAM

Thuốc cần và viên sủi tăm
CITROSODINE
của viện bào-chế LONGUET bên Pháp
Trị các bệnh :
* SINH BỤNG
* Ợ CHUA
* NÔN MỬA NẤC CỤC
* TRẺ EM ỌC SỮA
Viện Bào-Chế SIFAPP Saigon
BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

LỘC ĐỈNH KÝ

NGUYÊN-TÁC **KIM-DUNG** — DỊCH-GIẢ **HÀN-GIANG-NHẠN**

(TIẾP THEO)

Chương I

Mộc Nguyên Soái hẹ lệnh sên chuột

Mộc Vương Gia hỏi g'ác cá khỉ la lên :
— Thái quy mất rồi !
— Tiểu Thái Bạch đi đâu ?
— Tiểu kêu gì vậy ?
Vì Tiểu Bảo đáp :
— Lão thở dốn coi.
Mao Thập Bát nói :
— Chắc lại là mấy tên quân Thái Đái gian thích lén ở trong thành cho lắm. Đại Ly Ma lúc trước chỉ gì ?
Vì Tiểu Bảo lắc đầu đáp :
— Không phải ! Mộc Vương Gia lúc nào nói ngôn tiếng gần liền không tiếu tiếu nói, cho chiếc lưu ly bồ linh cho đặt lên bàn...
Mao Thập Bát nghi lắm :
— Cái bình tiếu tiếu sao lại đặt lên bàn ?
Vì Tiểu Bảo đáp :
— Mặc dù nó là nắt bình tiếu tiếu nhưng là vật ngự tứ (của vua) của Đức Thái Tổ Hoàng Đế, ai dám coi nó là vật tầm thường ? Vì thế Mộc Vương Gia phải bưng bình một cách kính cẩn, trịnh trọng đặt lên bàn. Đoạn Vương Gia lấy tay nắm nhẹ miệng bình vậy là mấy con chuột sẽ

Cảm tạ

Gia đình chúng tôi chân thành cảm tạ :
- Trung Tá Chỉ huy Trưởng L.L.G.C.
- Trung Tá Thân Minh Trưởng L.L.G.C.
- Sĩ Quan tướng Phòng Tiếp Vận và toàn thể nhân viên phòng phòng.
- Sĩ Quan và toàn thể nhân viên thuộc Bộ Chỉ Huy Lực lượng Giang Cảnh.
- Giáo Hội Phật Giáo Khất Sĩ.
- Quý Ông Bà, Cô, Bác, Nội, Ngoại gần xa thân hằng quyến thuộc đã đến phúng viếng và điếu đưa linh cữu Cháu, con Rỉ, Em, Anh chúng tôi là :

LÀ SINH

Đến nơi an nghỉ cuối cùng. Trong lúc tang gia bối rối, nếu có điều chi sơ sót kính xin quí vị niệm tình thứ tha !

TANG GIA ĐỒNG CẢM TẠ

MUỐN ĐỔI BỮA, ĐẶT TIỆC

XIN MỜI QUÝ VỊ HÃY ĐẾN :

NAM ĐÔ TỬU GIA 199-205 ĐL. Nguyễn Thái Học — Saigon

NHÀ HÀNG DUY NHỨT VÀ LỚN NHỨT CỦA VIỆT NAM

để dùng :
- CƠM VIỆT NAM hoặc chọn THỰC ĐƠN TÂY PHƯƠNG hay TRUNG HOA chắc chắn Quý Vị sẽ vừa ý...
- NHẬN LÃNH TIỆC TỪ 50 đến 300 thực khách. Tùng gian phòng riêng biệt (Quan Trắc — Sơ Tử — Song Hỷ — THIÊN HƯƠNG) trang hoàng thanh lịch hoặc mang đến tận nhà :

XIN LIÊN LẠC ĐT. 24.195 — 95.505

SÁNG CÓ ĐIỂM TÂM — CHIỀU CÓ MÓN NHẬU VỚ VÁN ƯNG ự BÀU ƯNG

— Kính mời —

Trung Tâm Giáo Dục Tráng Niên

CẤP TIẾN

GIÁM ĐỐC — PHỤ TÁ

G.S. NG.-V-BÔNG — LÊ-THANH-HOÀNG-DÂN

1) TIỂU HỌC BÀ TRIỆU : 61 II Nguyễn văn Thoại Cholon — Quản Đốc : NG.-VĂN-SÂM

KHAI GIẢNG 2 Lớp : ĐỆ TỨ (Luyện thi THBIC Tráng niên)

01.12.69

Do bản G.S. Đệ Nhị Cấp tổ chức. Trung Tâm phụ trách. Ghi danh trước ngày 30-11-69 (3 tuần lễ).

2) ĐỊNH : 56 2 đường Chí Lăng Gia Định. Trường NAM Tiểu Học Tân Lý Gia Định).

Quản Đốc THANH-LIÊM — Giám Học NGUYỄN-TẤN-HOÀNG

14-11 TỔNG KHAI GIẢNG ĐỢT 2 CÁC LỚP ĐỆ THẤT A, B, C, D, ĐỆ NHỊ A, B, C, D, ĐỆ TỨ.

- BAN G.S. DẠNH TIẾNG CÁC TRƯỜNG : Petrus-Ký, Chu văn An, Võ trường Toản, Trưng Vương, Régina Pacis, Lasan Taberd, Kỹ Thuật Phú Thọ, Hồ ngọc Cẩn, Lý thường Kiệt, Mạc đĩnh Chi, Long An, Nguyễn đình Chiểu...
- THU NHẬN HỌC SINH HÀN CHẾ.
- GHI DANH NHẬP HỌC : Kể từ 7-11-1969

TRUNG TÂM PHÁT HÀNH NHẠC JO MARCEL

NHẠC GIÁNG SINH

NOEL NOEL

* 25 ca khúc Việt Nam và ngoại quốc do Jo Marcel tuyển lựa cho một chương trình nhạc lễ NOEL, phát hành đúng 8 giờ sáng ngày 12-12-1969.
* Xin đón mua Lịch JO MARCEL 1970 JO MARCEL Lịch JO MARCEL 1970 phòng mua cho bằng được.

LỊCH JO MARCEL

Nhận làm

Bûche de Noël

Nhà hàng LÊ LAI

54 LÊ LAI — SAIGON

Cáo thị đấu thầu

1.— MỤC TIÊU ĐẤU THẦU :
Công tác tu bổ và sửa chữa đèn báo hiệu lưu thông đặt tại 109 giao lộ có sẵn và 19 gián, đèn sẽ thiết lập trong niên khóa 1970 theo điều kiện sách đã được duyệt y dưới số 2198/TTP/NSNV/CT ngày 25-11-1969.

2.— NGÀY VÀ NƠI ĐẤU THẦU :
Ngày 24 tháng 12 năm 1969 đúng 9 giờ tại Văn Phòng Ông Đô Trưởng Saigon.

3.— ƯỚC LƯỢNG CÔNG TÁC :
Chính thảm bốn mươi tám ngàn đồng (948.000đ000)

4.— KÝ QUỸ TẠM :
Mười lăm ngàn tám trăm đồng (15.800đ00)

5.— NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ DIỀU KIỆN SÁCH :
— PHÒNG THỦY ĐIỆN — PHÒNG KỸ THUẬT (Sở Công Chánh Đô Thành)

6.— HẠN CHỐT NẠP ĐƠN ĐỀ ĐỒNG KÝ QUỸ TẠM :
Đơn xin dự cuộc đấu thầu phải gởi đến Ông Kỹ Sư Chánh Sự Vụ Sở Công Chánh trước 9 giờ ngày 22 tháng 12 năm 1969 để được cấp giấy phép đóng ký quỹ tạm.

SAIGON, ngày 02 tháng 12 năm 1969
T.U.N. ĐÔ TRƯỞNG SAIGON,
TỔNG THƯ KÝ,
ĐOÀN VĂN BÍCH

Phóng sự điều tra đặc biệt của CT

TIẾP THEO V TRANG 1

Task Force Barker đóng ! cầu cách tiền quân 1a, giữa 2 quân ly Sơn Tịnh và Binh Sơn chịu trách nhiệm giữ một đoạn quốc lộ khá dài chạy với một vùng đất khá «xôi nóng» thường được xem là vùng «hiểu ly» (free living area). Ai cũng thừa biết rằng về một qualmaiyn, phía Mỹ lúc nào cũng quá «vô tư».

Vàng nào bị VC lấm ung thối khá nhiều là bị liệt ngay là «free living area» ngay. Lúc bấy giờ, một trong những khu vực «hiểu ly đó» của Q. Ngãi là khu vực ba Xã Sơn Mỹ, Mỹ Khê và một phần của Xã Sơn Hương, gần Sơn Mỹ.

Việc hiệt phái Task Force Barker là một lối lầm mà Bộ chỉ huy Mỹ thường phạm phải. Quân tin nhiệm nơi hòa lực cao độ của binh Mỹ, quả tính nhiệm nơi khả năng yểm trợ mau lẹ bằng phao binh, không quân và phát là trực thăng vũ trang. Bộ chỉ huy Mỹ thường tiết kiệm quân số đến mức «nhỏ giọt» (một trung những cái lo đầu số của Mỹ là tiết kiệm sinh mạng). Vì chỉ quá «nhỏ giọt» đó mà Mỹ hay lợi vào cảnh một đồng sự tiu bẩu đồng không đủ. Để là trường hợp đại đội C ở cái trên, Với 190 người. Task Force Barker phải.

— Bảo vệ cần cơ.
— Tuần tiễu mở đường quốc lộ bằng xuống.
— Tuần thám vào các vùng du địch ung thối như Sơn Mỹ chẳng hạn.

Không nói gì đến việc phải đương đầu với Xã chiến đấu, trong trường hợp binh thường, bao nhiêu người đã cũng chưa đủ lo xong trách vụ.

Lại hại nhứt là, đương đầu vô độc công và du kích VC ở tả trong xã chiến đấu là thứ vũ khí mà Task Force Barker lại gồm toàn tân binh mới nhập ngũ và mới được đưa sang VN hồi tháng 2.68.

Do đó, khi đến chịu trách nhiệm phần đất của mình trên quốc lộ 1, chỉ trong một thời gian ngắn, Đại đội C đã bị nhịp bại nặng nề (theo thống kê thì khả binh Mỹ hay đóng chữ trung binh).

Tuy không trực diện đụng độ với Việt Cộng trong máy áp chiến đấu Mỹ Lai 4,5 và xã nhưng không ngày nào ĐĐC không bị thiệt hại, bị thương và chết. Vì xã chiến đấu nơi các ấp Mỹ Lai là cần cứ yểm trợ cho Tiểu đoàn 48 BV (có lẽ thuộc Trung đoàn Trung Hồ) nên việc phòng thủ của VC chung quanh đó thiệt là khó khăn. Gần tất cả các vụ thiệt hại đều do mìn bẫy, lựu đạn gài, mìn, bom chống vô bẫy «bẫy» làm cho tất cả binh Mỹ trong Đại đội C này không hoàng tinh thần ghê gớm. Họ có cảm giác mình đang đánh giặc với BÓNG MA không bao giờ thấy nó mà muốn giết hại mình lúc nào cũng được.

Đến chỗ đó thì binh Mỹ phát sanh tâm trạng thù hằn bất cứ người VN nào. Vì bọn không cần cách nào để phân biệt anh nào là Vi-Xi mà anh nào là nông dân lương thiện nữa. Quân ý và chiến tranh tâm lý của quân đội Mỹ đã từng kinh nghiệm về tính trạng đó ở Triều tiên trước đây rồi. Họ gọi nó là Mặc cảm thù người địa phương (The Dink Complex). Cũng cần giải thích sơ qua mặc cảm đó để cho bạn đọc thấy rõ tại sao nó đã đưa chúng ta đến một bi thảm như vụ Sơn Mỹ.

Ngày từ đó trong đệ nhị thế chiến quân đội Mỹ đã từng phải hiện tâm trạng đó rồi. Lúc bấy giờ binh Mỹ đánh nhau với Nhựt ở chiến trường Miến điện và Trung hoa, chung với người Miến, người Ấn độ và Tàu. Vì quá cực khổ ở một chiến trường nhiệt đới mà họ không quen, lại bị thiệt hại nặng vì tay các đội Ký binh của Nhựt, anh binh Mỹ «nổi ngứa đom-ghét lây cả bọn đồng minh» Á châu của mình.

Tìm việc

Nam sinh ĐỆ NHẤT ban B nghiệp, chuyên TOÁN, LÝ HÓA Tự Do ngày trở xuống hay tiếu học xin biết tối hai buổi chiều. Đã kiến tiền học, điều kiện để đàng. Mong qui vị bảo tâm tận tình giúp đỡ hầu có thể tiếp tục việc học.

Liên lạc 49/07 Lý thái Tổ Saigon hay Đ.T. 23.275 nhờ chuyển lại Đức.

Sau khi điều tra tận chỗ, dân biểu Navarre tuyên bố :

Không có bằng cớ nào chứng minh BÌNH SĨ PHI-LUẬT-TÂN trở thành lính đánh giặc mướn tại Việt Nam

SAIGON 5-12 — Kết thúc cuộc điều tra kéo dài 5 ngày tại Tây Ninh và các nơi khác ở Miền Nam Việt Nam hai Dân biểu Phi Luật Tân tỏ ra hết sức bài bác khi nhận thấy «không có bằng cớ rõ rệt nào chứng minh binh sĩ Phi Luật Tân trở thành lính đánh giặc mướn» ở VNCH, do Hoa Kỳ trợ cấp cả.

Hai Dân biểu này là Constantino Navarro và Roque Ablan Jr. Chủ tịch Ủy ban Quốc phòng và Chủ tịch tiểu ban Quốc Phòng Hạ Viện Phi luật Tân, đã đến Saigon chiều thứ Hai mồng 1-12 qua đã mở cuộc điều tra tận chỗ sau khi hai Thượng Nghị sĩ Hoa kỳ J. William Ful ràng và Symington tố cáo rằng chính phủ Mỹ đã trả cho Chính phủ Phi Luật Tân số tiền 45 triệu Mỹ kim để Phi Luật Tân gởi quân sang chiến đấu tại VNCH.

Sau khi nhấn mạnh đến những lời lẽ của các nhân vật Việt Mỹ ngợi khen công tác của đoàn Dân sự vụ Phi Đồng thời tỏ ý tiếc những lời chỉ trích của chiếu số Thượng Nghị Sĩ Mỹ nói trên, hai ông Navarro và Ablan nhấn mạnh : Tuy nhiên chúng tôi cũng được an ủi phần nào khi nhận thấy rằng dư luận dọc địa của một thiểu số TNS Mỹ không thể nào tiêm nhiễm nơi dư luận của toàn thể nhân dân Hoaky như một vị quan cao cấp Mỹ trong Bộ Tư Lệnh các lực lượng của Thế giới phương VNCH đã phát biểu. Đoàn dân sự vụ Phi Luật Tân không bao giờ có thể bị gán cho danh nghĩa : «Lính đánh giặc mướn». Vì sáng công tác và sự mạng mà họ đảm nhiệm mang rõ tính chất nhân đạo. Họ không phải là những binh sĩ đã chiến, mà chỉ là những người khám bệnh và trị bịnh, hay xây cất các công tác dân sự mà thôi.

Phái đoàn Dân biểu Phi Luật Tân hồn 2-12 đã đến Tây Ninh quan sát tận chỗ viếng Bộ Tư Lệnh Chiến đoàn Dân Sự Vụ Phi Luật Tân tại phi trường Tòng Lớn.

Tại Tây Ninh cũng như tại Saigon, phái đoàn Dân biểu Phi đã tiếp xúc với nhiều giới quân sự VNCH và Hoa kỳ để tìm hiểu vấn đề tại chỗ. Phái đoàn cũng đã gặp tướng J. M. Vande Hey, Tư lệnh Không lực Mỹ, Đại tá Walter W. Evis, Trưởng đoàn cố vấn các Lực lượng Đồng minh tại VNCH.

Phái đoàn Dân biểu khi trước đây có đề cử một cuộc họp báo trước khi rời Saigon vào trưa 5-12 để trở về Manila, nhưng vì một vài sự việc khác nên phái đoàn đã hủy bỏ ý định này, vì phái rời VNCH sớm hơn giờ dự định.

Sứ quán Phi Luật Tân chiều 5-12 đã cũng bố một bản tuyên bố của phái đoàn Dân biểu Phi.

Phân ưu

Được tin :

THÂN PHỤ

Đại úy NGUYỄN NHỰ ĐỐI Liên Đội Trưởng Liên đội 4/11 ĐPQ, vừa thất lộc tại Bình Minh ngày 02-12-1969.

Trước tin buồn nầy, chúng tôi thành kính phân ưu cùng Đại Úy Liên Đội Trưởng cùng tang quyến, và xin cầu chúc hương hồn cụ Ông sớm về cõi niết bàn.

Đại Úy TRẦN ĐÌNH HỒE
Quận Trưởng MINH ĐỨC (Vĩnh Long)
Cùng toàn thể QUẬN, CẤN, CHÍNH.

TỪ THỨ SÁU 5-12-69 Hãng «TÂN KIỆT Y OAN» hân hạnh trình bày cùng Quý vị :

ĐỘC QUYỀN
Tại Rạp Máy Lạnh
THỪA SỨC LẠNH

HƯNG - ĐẠO

Một cuốn phim TRINH THÁM, XÃ HỘI, MA QUÁI Gây Cấn và Ngộ Nghĩnh nhất của Hãng SHAW BROTHERS

Kẻ sát nhân nơi ngôi nhà cổ

Với TRẦN HẬU, trong vai I chàng ký khùng... đã cưới con gái Ông Chủ
Với BÌNH HỒNG (2 vai) vừa là cô gái bị giết vì yêu lầm, vừa là cô em trong lớp ma quái hiện hồn...
Với BÌNH PHỐI, trong vai cô gái ĐỢI SỐNG MỚI, con ông Chủ Hãng yêu thầy Thơ kỳ nghèo
Với VƯƠNG HIỆP, trong vai Luật sư kiêm nhà Trinh thám tài ba
Với ÂU DƯƠNG SA PHI, ông Chủ Hãng giàu có, tiền rừng bạc biển.
— Một cuốn phim SUSPENSE Tâo Bạo lồng trong một cốt truyện thơ đại giữa những âm mưu xảo trá, những cuộc mua bán ái tình ở xã hội ngày nay
— Vừa trình thám với những cuộc điều tra hồi hộp, ly thú, theo dõi, giăng bẫy của một nhà trinh thám lãi lạc....
— Vừa ma quái rùng rợn khi hồn ma bóng quế chập chờn khi ẩn khi hiện...
— Vừa ái đọng, vừa gây cấn được điều biến bất ngờ và đột ngột trong bầu không khí căng thẳng thần kinh...

MỘT CUỐN PHIM CỦA QUÝ VỊ ƯA THÍCH CHUYỆN LÝ KỲ SUSPENSE — GÂY CẤN — TRINH THÁM — MA QUÁI

SHAWSCOPE — NGUYỄN BẢN TIẾNG TRUNG HOA
MÀU EASTMANCOLOR — PHỤ ĐỀ VIỆT HOA ANH

Tín - Nghĩa Ngân - Hàng

TRƯƠNG MỤC TIẾT KIỆM «THẦN TÀI TÍN NGHĨA»

Đến Vũng Tàu: 5-12-69

Quý Vị hãy đến TÍN NGHĨA NGÂN HÀNG Saigon hay CHOLON kiếm nhận chi phiếu để lãnh tiền tại VŨNG TÀU, hoặc ngược lại, khỏi phải mang theo tiền mặt đi đường bất tiện và nguy hiểm.

Tín-Nghĩa Ngân-Hàng

Công ty nặc danh vốn 120.000.000 đồng đủ
Trụ sở chánh : 50, Bến Chương Dương Saigon
Điện Thoại : 90.153 — 93.012 — 99.104

CHI NHÁNH : (CHOLON — 19-23, Vạn Kiếp — ĐT : 37.953
(CHOLON — 100-100 bis, Tháp Mười — ĐT : 36.786
(SAIGON — 177-179, Lê thánh Tôn — ĐT : 93.994
(SAIGON — 52, Nguyễn An Ninh — ĐT : 99.813

VŨNG TÂU — 7-B/C/D, PHAN THANH GIẢN — ĐT : 171

LÃNH LÀM TẤT CẢ NGHIỆP VỤ NGÂN HÀNG — Quý vị sẽ hài lòng được tiếp đón ÂN CẦN và NỒNG HẬU

Rất thần hiệu

Thuốc gia truyền từ hàng thế kỷ trị bịnh ngày : TÊ BẠI, PHONG THẤP, NHỨC MỎI (dù kinh niên).

Hỏi nhà buôn THANH THẢO số 266 Xóm Gà Gia Định hoặc điện thoại 41.323 nhờ chỉ dẫn.

FREEZER

(Tủ ướp lạnh)

hiệu FIDES (Ý Đại Lợi) và HITACHI (Nhựt Bản) đủ cỡ BÁN GIÁ CHÁNH THỨC

Đã có giấy phép nhập cảng. Xin mời đến đặt mua nơi :

Hãng TRẦN VĂN CHIÊU
26-30, Hậu Giang CHOLON
Điện thoại số 37.053

In tại nhà in riêng
CẤP TIẾN
249ter Phan đ Phùng Sg
Quản lý : PHẠM V BÊ

Hạ Viện lại sôi nổi...

TIẾP THEO H TRANG 1

Dân biểu Dương văn Ba cũng đề nghị danh xưng cho Ủy-ban là : «UB đặc biệt xem xét tài liệu liên quan đến 3 dân biểu bị tố cáo».

Dân biểu Trần ngọc Châu đưa «Iôi hậu thư»!

Dân biểu Trần ngọc Châu, một trong số 3 người bị tố, cũng lên diễn đàn nói rằng ông phản đối đề nghị của Thượng tranh đoàn về danh xưng của UB. Ông Châu nói ông chỉ đề nghị đặt tên cho UB là :

«Ủy ban đặc biệt xem xét hồ sơ của 3 dân biểu bị Hành Pháp tố cáo là có hoạt động cho C.S.»

Ông Châu cho biết thêm : Nếu HV không đồng ý danh xưng đó mà đặt tên UB theo đề nghị của thượng tranh đoàn thì ông sẽ không tiếp xúc với UB.

Kết cuộc, Hạ Viện đã phải biểu quyết để chọn danh xưng cho UB. Cuộc biểu quyết lần đầu không kết quả vì tất cả các tên đều không hội đủ tức số.

Phải biểu quyết lại lần thứ nhì thì đề nghị danh xưng của UB do dân biểu Trần ngọc Châu đưa ra mới được chấp thuận với tỷ số 57/97.

Sau đó Hạ viện đã đồng ý phân lập UBDB với thành phần gồm có :

Đại diện khối Dân Tiến : 2 người
Đại diện Khối Độc lập : 1 người
Đại diện Khối Đoàn Kết : 1 người
Đại diện Khối Xã Hội : 1 người
Đại diện các dân biểu không Khối : 3 người các ký viên sẽ do các Khối đề cử.

Chủ tịch UB đa Hạ Viện bầu cử ngay trong phiên họp. Các dân biểu đã đề cử người lên ứng cử chức Chủ Tịch Ủy ban Dân biểu Phan Mạt đề cử DB Phan Thông dân biểu Trường gia Kỳ Sanh đề cử dân biểu Khiếu Thiện Kế, một dân biểu Khối XH đề cử dân biểu Lý quý Chung.

Lại xảy ra một giữa Ô. Châu và dân biểu Phan Huy Lê

Dân biểu Phan Xuân Huy lại các cơ đề cử dân biểu Trần ngọc Châu làm Chủ Tịch ủy ban khiển dân biểu Phan ngọc Nguyên (Khối Dân Tiến) phải ra ký đồng đơn phản đối và tố cáo Châu là người có liên can thì không thể nào làm Chủ Tịch Ủy ban một cách vô tư được.

Ông Châu không chịu thua, cũng nhảy lên diễn đàn quát lại dân biểu Phan ngọc Nguyên cho rằng ông này quá nóng nảy «nói không giới mà tố TT Thọ đã có liên can với can bộ CS Hồ văn Trọng ?» (nguyên văn).

Cuối cùng, hai ông Châu và Kế rút tên đề cho lại 2 ông Chung và Thông. Đến 12g, kết quả cuộc bầu cử cho thấy ông Phan Thông được 66 phiếu, đắc cử chủ tịch UBDB.

Sau phiên họp, chúng tôi đã hỏi một số dân biểu nghi sao vẫn UB này thì các ông đã cho biết ý kiến như sau :

DB PHAN XUÂN HUY : UB này rồi Mỹ sẽ không làm gì cho ra hồn. Trên tại UB sẽ bị kẹt [illegible] nói : Nếu tôi không ra tài liệu để buộc tội các dân biểu thì hóa ra Hành pháp xu không, nếu tôi có một ít tài liệu gì đó thì công khai mà hội đủ 3/4 tổng số phiếu để truất quyền 3 dân biểu, còn nếu quá thời hạn 2 tuần mà không làm nên trò trống gì, UB sẽ mang tiếng là bất lực. Do đó mà tôi đã đề cử ông Châu vào vai này thôi.

DB PHAN DUY TUỆ (1 TK Hạ viện) Ủy ban sẽ bắt tay ngay vào đầu tuần sau, có lẽ thứ hai, thứ ba gì đó, để cho kịp thời gian. Thành phần UB ông sẽ cố vào đầu tuần. Khối Dân Tiến sẽ họp ngay để đề cử 2 ký viên vào UB.

DB HOÀNG HỒ : Tôi không muốn nói gì trong lúc này, cứ để UB làm việc, khi nào cần, tôi sẽ lên tiếng biện minh.

DB NGUYỄN VĂN TIẾT : Việc chuyển hồ sơ các Dân Biểu cho rằng hoạt động cho Cộng sản của Hành Pháp đưa đến những hậu quả sau đây :

1) Dư luận có thể hiểu lầm Hạ Nghị Viện chấp nhận sự cố mật của Cộng sản tại Quốc Hội.

2) Dân chúng có thể nghi rằng Tổng Thống Thiệu đã vu không và chụp mũ các Dân Biểu.

TRƯỜNG HỢP 1 : Giả thử cần cứ vào cuộc điều tra, [illegible] vào tài liệu chứng tỏ các dương sự có hoạt động cho Cộng sản : do đó đi đến việc biểu quyết để truất quyền, nhưng với tính trạng hiện tại của Hạ nghị viện không thể làm có đủ tức số để truất quyền các dương sự.

Mà không truất quyền được tức nhiên các dương sự sẽn cho ngồi tại Hạ Nghị Viện. Như vậy Hạ Nghị Viện đã chấp nhận sự cố mật của Cộng sản hay sao ?

TRƯỜNG HỢP 2 : Cuộc điều tra không có những bằng chứng cụ thể và không chứng minh được các dương sự là hoạt động cho Cộng Sản ; như vậy : TT Thiệu sẽ mang tiếng là vu không là chụp mũ các Dân Biểu vậy thì đối với các Dân Biểu là những người bất khả xâm phạm mà còn bị chụp mũ Cộng Sản như vậy, thì đối với dân chúng ở nông thôn sự chụp mũ ấy sẽ diễn ra một cách [illegible] và do đó việc bảo dân an ninh và tự do cá nhân của người dân sẽ không còn nữa, điều đó trái với hiến pháp.

Quả thật bành đạo của Hành Pháp sẽ là tai hại và vô trách nhiệm!

Lời tuyên bố của dân biểu Ngô Công Đức

Đã cho dư luận không bị đầu độc và biểu lầm bởi sự bịp mồm sự thật của một vài người, chúng tôi xin minh xác lập trường của chúng tôi :

Sau đây là người vắn những lời phát biểu ý kiến của chúng tôi được với Dân Biểu đề cập tới trong phiên họp Hạ Viện ngày 5-12-69.

«Giờ đây tôi bắt đầu hoang mang không biết trong những người đi cư, có bao nhiêu cán bộ Cộng sản, được cộng sản đưa vào Nam để phá cho tan nát cái Miền Nam này...

Những lời nói đó chỉ làm cho tôi lưu trữ lại Hạ Nghị Viện, Khi mà dân biểu nói qua lời tại diễn đàn thường hay có phát ngôn của đồng Việt ; trong lúc chúng tôi phát biểu ý kiến, nếu lời chúng tôi được xem là «khiêu khích», chắc phải có phản ứng.

Đăng nay chỉ nửa giờ sau, 2 Dân Biểu thuộc loại chống Cộng sắc nước miệng lên diễn đàn cố bịp mồm lời phát biểu ý kiến của tôi và xách động để một vài đồng viên khác hăng vào ăn cỗ, với mục đích để cho mọi sự thính giả thuộc lực lượng Đại Đoàn Kết [illegible] ngồi ở trên lầu, nhìn xuống thấy thái độ «hết mình với đồng bào đi cư» của họ mà thương tình ủng hộ sau nầy.

Hành động trên của một vài người không đáng kể đã gây cho tôi tiếp tay mù quáng của bọn người, cũng không thể biến trắng thành đen vì sau khi các người bắt cố bịp mồm sự thật, họ cũng không dám cho phát tin lời nói đau [illegible] của chúng tôi trên lời yêu cầu của các đồng viên của. Chúng tôi chỉ e rằng đồng bào bị lôi cuốn vào một cái bẫy được vòng ra bởi những thành ngữ mập đầu không có đất đứng vững, [illegible] nhiều vào tập thể đi cư.

Chúng tôi thừa biết rằng [illegible] bào đi cư từ Bắc vào Nam, ngày hôm nay đã có một cuộc sống sung túc hơn kẻ cùng ở đất Bắc, chắc thương yêu và quyết sống với Miền Nam nầy nhiều hơn nhưng [illegible] tôi cũng biết chắc rằng trong số những người đi cư vào Nam cũng có cán bộ cộng sản ẩn trốn lẫn lối vào, vì vậy sau các vụ đổ bể ở Phú Tông Thông, trong [illegible] mọi người nên sáng mắt và nên như vậy thì Miền Nam nầy chỉ nên sự kỷ thị giữa Quốc Gia với Cộng Sản, giữa chính tài độc tài với tự do dân chủ và hiểm khích mà thôi.

Còn câu kết đặc phương bế phát để đục khoét, gây tan nát thêm cho miền Nam nầy nhứt định nhân dân sẽ không tha thứ.

NGÔ CÔNG ĐỨC

ĐÃ PHÁT HÀNH :

Nghiên cứu hành chánh số 3/96

TẬP SAN HÀNH CHÁNH, CHÍNH TRỊ, KINH TẾ, XÃ HỘI

Với các bài :
- Ước tính thế lực của Nga Sô của NGUYỄN VĂN [illegible]
- Chính tình Trung Cộng sau cơn hồng thủy của NGUYỄN MẠNH HÙNG
- Thực chất và Thành quả của Hội nghị Cộng sản Quốc tế, 1969 của NGUYỄN LINH
- Hiện trạng Tài chánh của Việt Nam Cộng Hòa của NGUYỄN ANH TUẤN

Bán tại :
Nhà Sách Xuân Thu và Văn Phòng Hội Nghiên Cứu Hành Chánh (10 Trần Quốc Toản Saigon)

XE VẬN TẢI NHẸ

Hiệu «ĐẠI-HAT-SU» 1000cc Pick-up Kiểu COMPAGNO

- TRỌNG TẢI 500kgs/600kgs.
- GIÁ PHÒNG ĐỊNH : 700.000$ V. N. (luôn thuế trước bạ)
- THỜI HẠN GIAO XE : 3 THÁNG.

★★★★

MỌI CHI TIẾT XIN HỎI :

SAIGON KỸ-NGHỆ

35, LÊ LỢI — SAIGON — Điện thoại : 20.166